43. ÉVFOLYAM, 29. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1987. JÚLIUS 22.

Ludas Matyi

CSERBENHAGYÁS

mondjuk a magunkét

TANÁCSI ELLENŐRZÉS

– Csak azt tudnám, ki adta meg magának az iparengedélyt...?

Bolhabalhé

Olvasom, különös kutatásokat folytatnak az amerikai Cornell Egyetem állatorvosi fakultásán: a bolhák szaporodását tanulmányozzák. Némi nehézséget jelent azonban, hogy a bolhahölgyek szanaszét ugrálnak, úgy helyezik el petéiket. Ez, gondolom, ősi bolhaszokás, ámbátor az is meglehet, hogy a kísérleti alanyok így tiltakoznak a kutatói kíváncsiskodás ellen, mondván, a bolhaszaporodás bolhamagánügy. A tudósok azonban szívósak, s úgy fest, nem szűnnek meg szegény bolhák vérét szívni, ki tudja, mi ösztönzi őket ennyire, hát hacsak az egyes helyeken oly bevált ösztönző, a pénz nem...?

Szóval a bolhák szanaszét ugrálnak, a kutya pedig, akit a kutatók egyfajta támaszpont gyanánt, kényszerlakhelyül nekik kijelöltek, ugyancsak elcsavarog, és ez nem feltűnési viszketegség, egyszerűen bojkottálja a kísérleteket, nem csoda, keserves és sértő számára ez a szereposztás.

De kanyarodjunk vissza a pénzhez. (Érdekes, mostanság mindenről, de még a forintról is a pénz jut az eszünkbe.) Ízlés dolga, ám én a Cornell kutatói helyében nem a bolhák, hanem a dohány szaporodásával foglalkoznék, nincs is oly nagy különbség, ez idő tájt a pénzt is nehéz megfigyelni, ugrál szanaszét és mindig máshol rakja le a petéket. Külön izgalmas tulajdonsága, hogy adósság formájában jobban szaporodik, mint egyébként, magyar változatának pedig sajátos vonása, hogy amikor többnyire kevés van belőle, akkor itt-ott váratlanul nagy tömegben is fölbukkan, némelykor csak papíron, lásd: leltárhiány, hűtlen kezelés, általában: veszteség, néha viszont megfoghatatlanul megfoghatóan, lásd (úgysem látod): láthatatlan jövedelmek.

Lám, nemrég is – ahogy ezt már szokta –, a sajtó megszellőztette, hogy egy Lehota nevű dunaújvárosi futballistáért egynémely klubok akár 9 millió kemény magyar forintot is képesek lennének leperkálni. Miből? Hogyan? Nos, ezt tán még a Cornell Egyetem képzett bolhakutatói sem tudnák kinyomozni. Pedig ők igencsak leleményesek: a valódi helyett nemrég egy műebet, kutyaszőrrel borított, vérrel töltött tartályt szerkesztettek. Ez állítólag kitűnően alkalmas az izgága, nomád életmódot folytató bolhák letelepítésére.

Minálunk egyesek mintha más megoldást keresnének. Láthattuk a tévében: Pesten például hódít a műköröm divatja. Keményebb, mint az igazi, s nagy előnye, hogy az ember nem tudja egykönnyen lerágni izgalmában. Átigazolási meg egyéb létfontosságú nemzeti ügyekben pedig kitűnően alkalmas füleink tövének aggodalmas vakargatására...

Münz András

Ott túl a rácson...

Nem a bűnről, hanem a bűnhődésről nyilatkozik a minap egy illetékes. Ennek megfelelően az interjúban szó sincs a többséget alkotó, tisztességes, dolgos, józan életű emberekről, amely többség jövőre a „becsületes adófizető polgár" címmel is gazdagodik, illetve szegényedik. A nyilatkozó a hazai börtönök világába nyújt érdekes betekintést. Például abba, hogy a századforduló táján épült fegyintézményeink elavultak, rozogák, toldozottak-foldozottak. Egyszóval a sikkasztók, tolvajok, rablók és egyéb brigantik állami hajlékaiban szintén potyog a vakolat, ázik a mennyezet, reped a fal. Mint ahogy erről a polgári életben a házkezelőségi hadijelentések szólnak. Vélhetően a börtönlakók nem igazán érzik magukénak otthonukat, nem óvják-védik intézményüket tulajdonosi szemlélettel, a gazda féltő gondjával.

Nagy a zsúfoltság a fegyintézetekben – folytatja a nyilatkozó. Ez baj, mert akkor előbb-utóbb a magánzárkákat is társbérletté kell alakítani. Talán túl sok a betyár. Lám, rá is kérdez a riporter az illetékesre: – Jelenleg mennyi az elítéltek száma? A választól szebbek lehetünk, de okosabbak nem. „Negyven százalékkal több, mint 1980-ban..."

Tovább olvasom a cikket, immár kissé meghökkenve. Mert újdonság számomra, hogy a zsúfoltság miatt meglehetősen gyakori az összecsapás a csíkos mezesek és az egyenruhások között. Ez utóbbiak hivatalos neve büntetésvégrehajtási dolgozó, a régi ronda időkben börtönőr, foglár, porkoláb volt a titulusuk. Mellesleg a zsúfoltság mindig ad okot súrlódásra, tessék csak a csúcsforgalomban üvöltöző autósokra vagy tömött buszban lökdösődő utasokra tekinteni. Pedig nekik ott a zsebükben az erkölcsi bizonyítvány. A továbbiakban leszögezi a nyilatkozó, hogy büntetésük letöltésére az elítélteknek a zsúfoltság ellenére sem kell sorbaállniuk. A fene érti ezt a kiváltságot, bezzeg a tisztességes, dolgos, józan életű többség nap mint nap sorbaáll. Közértben, rendelőben, lakásosztályon.

Ennek ellenére sem fenékig tejfel ott túl a rácson. A fogházakban például, pedig azok a legenyhébb büntetés-végrehajtási intézmények, az elítéltek televíziót néznek. Nem elég nekik a szabadságvesztés, még ez is...

Az illetékes egy kijelentésére viszont csak helyeslőleg bólogatni lehet: „A börtönlakók nevelését ellentmondásokkal terhes körülmények között, de pedagógiai optimizmussal végezzük..."

Előttem pedig felrémlik a kérdés: lesz-e jövőre adósok börtöne? Aggódom, mert fizetési kötelezettségeim teljesítésére már megkezdték a nevelésemet. Ellentmondásokkal terhes körülmények között, ámde pedagógiai optimizmussal.

Fekete Gábor

ROMLÓ GÉPKOCSIÁLLOMÁNY

RENNER YÖRGY: # És most...

– Illik feladni a párt központi lapjába egy ötmilliós lakáshirdetést?

KOHÁSZ

– Aki nem dolgozik, ne is egyék...!

– Alaposan be kell vásárolnunk, mielőtt jön a kibontakozás!

ÚJ CSALÁDJOGI TÖRVÉNY

– Ha három hónap a gondolkodási idő, lehet, hogy itt az esküvőn szülöm meg a gyereket.

24 KARÁTOS AUTÓ

Balatonglóriás kilépett a medréből.

Minden eresztékében recsegett-ropogott a turistáktól. Az egy főre eső vendégéjszakák száma jelentősen túlhaladta az utolsó békeév, 1938 paramétereit, ami speciel nem volt nagy kunszt.

A Floribel szálló előtt forintelszámolású londinerek sétáltattak dollárelszámolású ölebecskéket vékony aranyláncon, arcukon az élesedő osztályharc félreismerhetetlen jeleivel.

A Becsűrő autóskemping üzletvezetője esténként tizenkét el nem kötelezettet húzott fel a mosókonyha fregolijára, hogy ők is álomra hajthassák fejüket.

Az agg Zsibongó néni tyúkóljában kilenc fejlődő kotkodácsolt viszonylag szerény ellenszolgáltatás fejében, az őrületbe kergetve a környék kakasait.

A két srác biciklin érkezett. Arcukon a jövőbe vetett hit, fülükön walkman. A fürdővendégek dagálya már Balatonglóriás határában partra vetette őket. Leültek a megfelelő sorszámmal ellátott kilométerkőre és néztek maguk elé.

A hosszabbik meglepő hasonlatosságot mutatott egy neuraszténiás rágcsálóval. Talán azzal a különbséggel, hogy a neuraszténiás rágcsálók ritkán nőnek százkilencven centi fölé.

A rövidebbik feje egyetlen különös ismertetőjel volt. Tűzvörös haj, lángoló szeplők, permanens és meglehetősen törvénytelen vigyor.

— Almás — mondta csüggedten a hosszabbik. — Utálok állva aludni, de itt még arra sincs hely. Mehetünk megint a reketytyésbe, a dög szúnyogok közé.

— Márpedig én egyágyas szobában töltöm ezt az éjszakát — mondta a rövidebbik. — Még hozzá ingyen.

— Hülye vagy?

— Ez megítélés kérdése, de nem tartozik ide. Mennyi pénzed van?

— Egy ötvenes.

— Fogadjunk!

Nemsokára velőtrázó hír járta be Balatonglóriást és vidékét. A Floribel szálló elől ismeretlen tettesek fényes nappal elrabolták a mindanaói padisah 24 karátos aranyból készült Rolls Royce-át.

Az illetékes szervek országos körözést adtak ki, lezárták a kikötőket és a repülőtereket. A széles körű nyomozás csakhamar eredményre vezetett. Egy tűzvörös hajú, lángoló szeplőkkel ékes és permanens vigyorral megáldott illetőnek alig másfél órát kellett harsány dudálások közepette fel s alá furikázni a kapitányság épülete előtt, a karhatalom bravúros egyedei máris lecsaptak rá.

— Legközelebbi hozzátartozója? — kérdezte a százados illő szigorral.

— Van, aki tartozik — mondta a srác —, csak nem hozzám, hanem nekem. Viszont tényleg meglehetősen közeli. Kinn üldögél a kilométerkövön, mint egy neuraszténiás rágcsáló, fülén a walkmannal.

Amikor a hosszabbik belépett az őrizetes cellába, a rövidebbik vigyorogva hencsergett a komótos priccsen. A hosszabbik összecsapta a kezét.

— Esküszöm megőrültél.

— Te viszont megint mellébeszélsz. Ugyanis nem ez a lényeg.

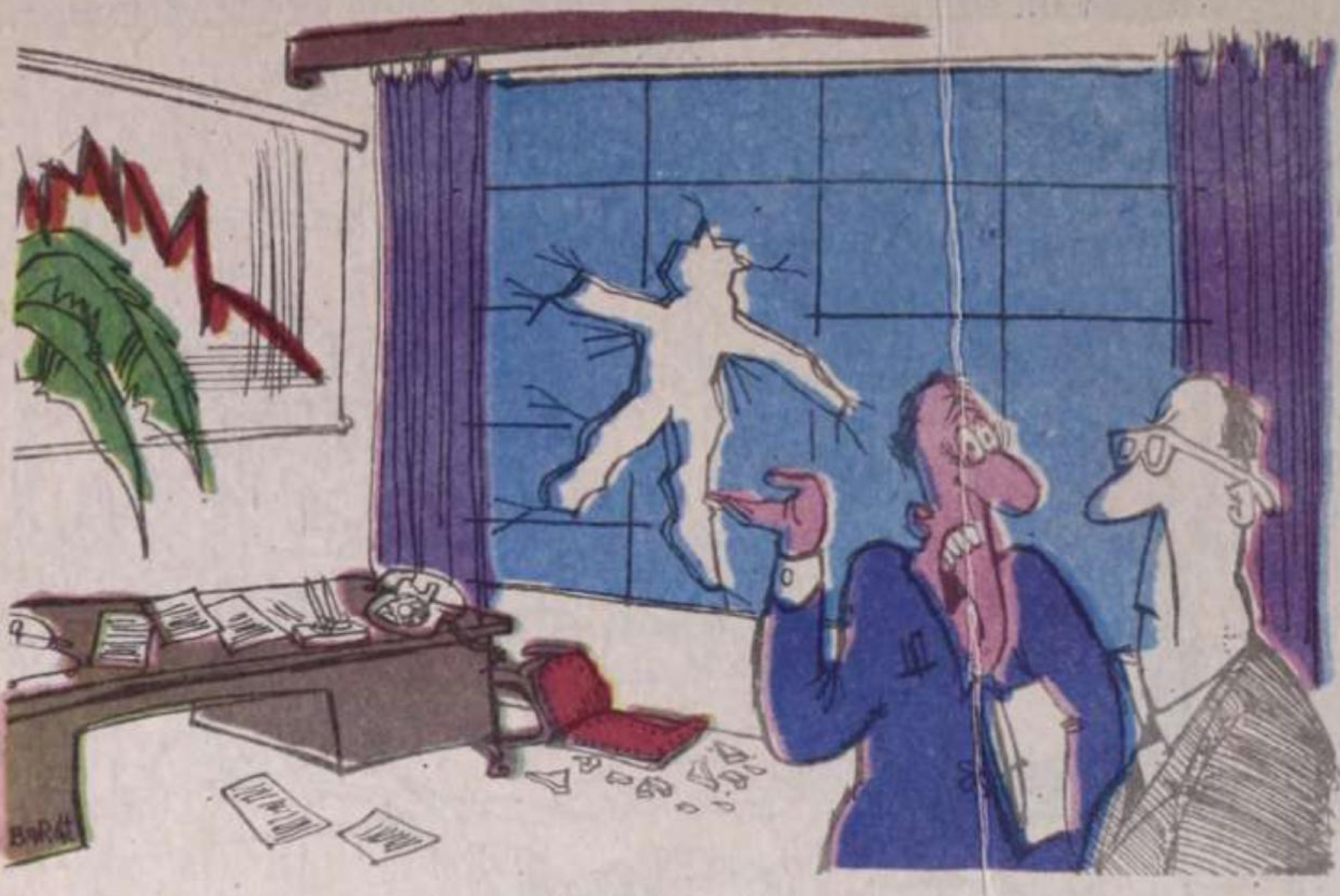
— Hát micsoda?

— Jössz egy ötvenessel.

A mindanaói padisah sértetlenül kapta vissza a 24 karátos autót és efelett érzett örömében bejelentette, hogy nem kíván vádat emelni, ha külkereskedelmi szerveink hajlandók átvenni tőle tízmillió hordó nyersolajat tizenháromfilléres egységáron.

Az üzlet aztán nem jött létre. Külkereskedelmi szerveink túlságosan olcsónak találták...

Peterdi Pál

– Az igazgatónk megtalálta a kiutat!

– Csak egy kis kenyeret viszek, meg vizet.

SZILÁNKOK

ABSZOLÚT ÓVATOSSÁG

— Mielőtt átmennék a zebrán a túloldalra, alaposan körülnézek, aztán nem megyek át.

SZEMTELENSÉG

— Ön három éve nem dolgozik, a felesége tartja el.
— Ha én vagyok a zsánere, áldozzon rám!

RENDELŐBEN

— Itt annyit kellett várnom, hogy közben meggyógyultam.

FODRÁSZNÁL

— Mit parancsol a vendég?
— Előbb egy hajnövesztést, aztán egy hajvágást.

HUMANISTA

— Mindig van nálam ötvenezer forint, ha elkap egy útonálló, ne csalódjon.

MEGRÖGZÖTT DOHÁNYOS

— Leszokni? Ugyan kérem! Ha meghaltam, tudja mennyi ideig nem fogok dohányozni?!

SZEMPONT

— Társasutazásra jelentkezem.
— Melyik országra gondolt?
— Mindegy, csak ne hajnali hatkor induljon a csoport, mert utálok korán felkelni.

IGÉNYES VENDÉG

— Kérek három tojásból rántottát, de a tyúk előttem tojja a tojást.

KÜLÖNC FESTŐ

— Festettem egy télikabátos aktot. A többit a szemlélő fantáziájára bízom.

PIACON

— Hogy az alma kilója?
— Ingyen adom.
— Adja valamivel olcsóbban!

PANASZKÖNYV

A kiszolgálás udvariatlan, az étel pocsék. Ide sem jövök többet!
A FÉRJED

EGY KIS SZÍVESSÉG

— Szomszédasszony, megkérhetem, hogy vigyázzon a gyerekemre, amíg megszököm a gázóraleolvasóval?

EGY SZÍNÉSZ

— Szeretem a szikronszerepeket, mert így világ csúfjaként gyönyörű, hódító férfiakat játszhatom.

BIZONYÍTÁS

— A bajban ismerjük meg, ki a barát. Én bajba kevertelek, hogy bizonyítani tudjam: barátod vagyok.

Galambos Szilveszter

Fülöp György:

Aratásra készen

Kései aratásra készülnek a gazdaságok. A hosszú, hideg tél és a hűvös tavasz miatt legalább két héttel később érnek a kalászosok.

— Milyen termés ígérkezik?
— Nem lesz rekordév, de a tavalyinál jobb termésre számítunk. A jelenlegi kilátások szerint — mert az időjárás nok se boldogulnak. Végül is minden érv amellett szól, hogy mielőbb elinduljanak az aratógépek. Szerencsére a határ menti együttműködésre idén

Az aratás nem piskóta,
nem banzáj és nevetés,
arathatsz, ha zord időben
nem döglött be a vetés.

Ha a széltől nem dőlt hanyatt,
mint ara, ha jő a nász,
ha elűztél üszköt, férget,
Amely titkon belemász . . .

Ha volt ékszíj, pótalkatrész,
(mert korántsem babona,
hogy enélkül csak bús pofa
vágható, nem gabona).

Ha zsák is volt (kevés lyukkal)
szólhat síp, dob, nyenyere:
ünnepelhet az ország, hogy
zsákban a nép kenyere.

Megy malomba, megy a pékhez
és talán nem vak remény,
hogyha normálisan kisül,
kenyér lesz az őrlemény.

Persze, ha a szállításnál
nem préselik laposra,
mintha elefántok által
vón lepénnyé taposva . . .

Ha puha és kenyért formáz,
Nem kőkori leletet,
hazaviszed és levágsz egy
hártyavékony szeletet.

Mi mást tehetsz, ha kenyérrel
képtelenség fogyózni?
fogyózónak salátával
bogyókkal kell bigyózni.

A bús vekni összeszárad,
s mint hajdan a lelencet,
kiteszik és a kukával
cseréli a kredencet.

Volna végül egy kérdésem
(drámai és számtani),
de dumára nincs sok idő,
lehet újra szántani!

ÜZLETSZERŰ ÜZLETEK

T. Központi Bűnelhárítási Centrum! Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 17. /68) sz. alatti lakos elhűlve láom a tévében, olvasom az újsáokban, hogy egyes könnyű láyok milyen sok valutát keresnek esti szolgálataikkal! T. Bűn Elvársak! Ez egyenesen megdöbben-5, hiszen, ha őszintén akarunk ogalmazni: államunk nem keres nnyit!

Szerény elgondolásaim szerint, '. Központi Bűnkutatási Centrum, z egy ellentmondás, amelyet meg cell szüntetni, de legalábbis fel cellene oldani. Egy kissé kényes, mit mondani bátorkodnék, de a megengedik, nem kerülgetném a forró kását, hiszen népgazdasági érdekről van szó, mégha csak forró kása vagy formás lányok formájában is.

Arról lenne szó T. Központi Bűnkergető Centrum, hogy a fent már említett üzletszerű tevékenységet úgy kellene folytatni, hogy az ne csupán üzletszerű, hanem valódi üzlet legyen. Vagyis, az a pénz, amit ezek a magyar lányok, asszonyok testük fáradságos verejtékével megszereznek, ne a magánzsebekbe vándoroljon, hanem a nagy közös kasszába! Most jön az a bizonyos kényes kérdés, amit felvetek, de hiszem, hogy a T. Központi Centrum Bűn elvtársak értékelik a jószándékot.

T. Bűnbeesési Központi Centrum! Mindenki tudja, hogy ezek a lányok nem önállóan, a saját szakállukra folytatják az ipart, jól szervezett infrastruktúra — taxisok, szállodások, pénzváltók stb. — áll mögöttük. Ezeket a feladatokat is átvállalhatná az állam, vagy annak valamely erre

alkalmas szerve. Számításaim szerint ugyanis ezeken a területeken megközelítőleg annyi valuta képződik, mint amennyi egy közepesen optimista nagyvállalat tervcélkitűzéseiben szerepel.

Tudom, Tisztelt Központi Pandúr Centrum, mindez nem megy egyik napról a másikra. A feladat látszólag ugyan egyszerű, valójában azonban nagyon is bonyolult. Ezért azt javasolom, hogy a munkára jelentkező lányok először egy hathetes bentlakásos tanfolyamon vegyenek részt, melyen többek között a következő tantárgyakat tanulhatják: 1. Hogyan hajtogassuk össze ruhánkat előírásszerűen egy szállodai szobában? 2. Az ágynak is négy lába van. 3. Ismerkedés földön, vízen, levegőben.

Természetesen nemcsak az üzletszerű nőket kellene kiképezni, a pénzváltó elvtársak is speciális oktatást kapnának, például arról, hogy van-e a pénznek szaga? (Szerintem, T. Központi Centrum, nincs szaga, kivéve, hogy ha büdös, de akkor már többnyire késő!)

Bízom benne, hogy Önök ezúttal is méltányolják javaslataimat. E módszerekkel véleményem szerint néhány éven belül helyreállíthatnánk a népgazdaság egyensúlyi helyzetét, hiszen az összes illegális valuta állami tulajdonba kerülne. Egy idő után már annyi valutánk lenne, hogy már nem csupán az üzletszerűek, valamint a szállodások, taxisok és a pénzváltók állnának állami alkalmazásban, hanem a szolgáltatást igénybe vevő férfikuncsaftok is. Ezeket a férfiakat államunk bőségesen ellátná valutával, így a külföldieket teljes mértékben kiszoríthatnánk eme ördögi körforgásból. A valutáért tevékenykedő magyar hölgyek ezentúl a magyar férfiaknak is megmutathatnák, milyen is az a magyar virtus?

Sejtem én, T. K. Centrum, hogy mindez még kicsinyég odébb van, de hogy egy klasszikust idézzek: Semmi sem elérhetetlen, legföljebb messze van. Valutáris tisztelettel: Madárlátta Béla.

Föld S. Péter

FOTÓSAROK

KALAPOK

Kalapok, sapkák, fejfedők minden mennyiségben. Foltos és fehér, felhajtós és stüszi, kemény és puha.

Mi is sokfélék vagyunk. Foltosak és tiszta erkölcsűek, stüszik és vadászok, keményék és barátságosak.

Az egyik kalap alatt jó fej lakozik, de van olyan sapka is, amelyet egyenesen a nyakán hord viselője.

Van olyan kalap, amelynek gazdája egész nap kalapozik, s akad olyan is, aki inkább a kalapkúrát részesíti előnyben. (Előbb vagy utóbb ő is kalapozni fog!)

Kalapja mindenkinek lehet, legföljebb, ha elveszíti a fejét, felakasztja a fogasra. A piacon minden kiderül . . .

efespé

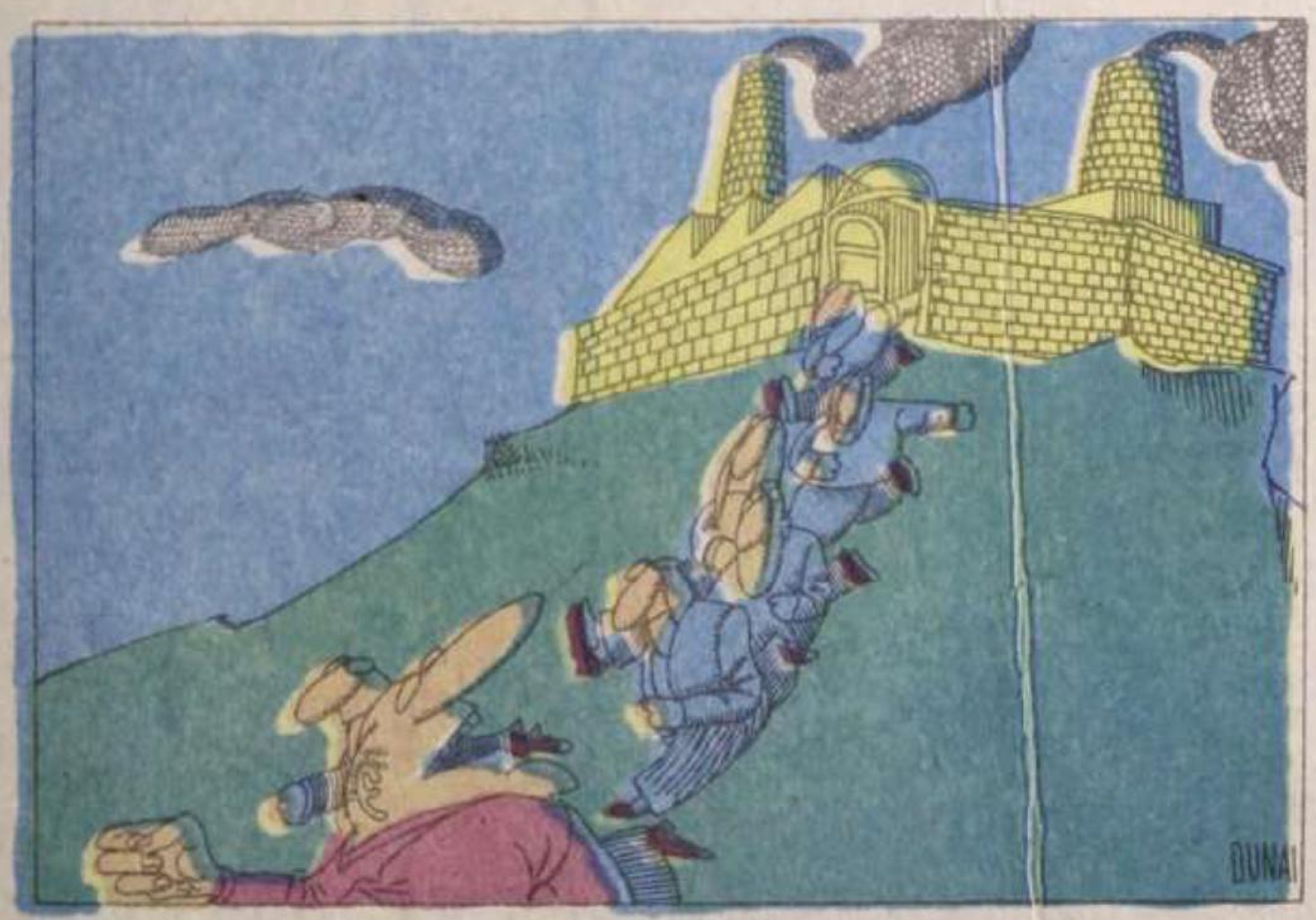

(MTI Fotó, Szabó Sándor felvétele)

ELKÉSŐK

– Már azt hittem, átirányítás van!

– Az utolsó csapja be a gyárkaput!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Ödön dicsekedve meséli a barátjának:

— Az én feleségem mindent tud.

— Az semmi — tóditja a barátja. — Az én feleségem mindent jobban tud!

A Pénzügy szerint felderíthetők a láthatatlan jövedelmek

SZERINTÜNK: BOLDOGOK, AKIK HISZNEK!

REFLEKTORFÉNYBEN

DÉTÁRI LAJOS,

a magyar futball legdrágább gyermeke. Reméljük, Frankfurt is hamarosan rájön arra, amit Kispest már régóta emleget: „Ez a fiú megéri a pénzét!"

HÁTHA...

– Amióta megtudta a főkönyvelőnk, hogy mennyit adtak Détáriért, ő is azonnal edzésbe állt...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

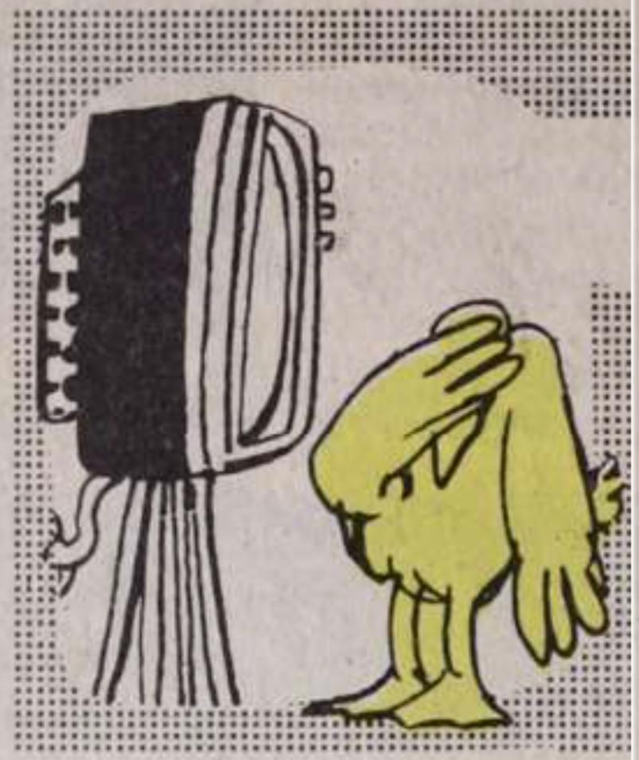
A nagymama látogatóba érkezik. Lacika megkérdi:

— Autóval jöttél, nagyi?

— Nem, vonattal...

— Hogy lehet az apa, hogy a nagyinak vonatja van, nekünk pedig csak autónk?

SOROZATKÓR

Sorozat itt, sorozat ott, sorozat mindenütt. No nem a könyvkiadásra gondolunk, sem a bélyegekre, szerencsére a géppisztolyokra sem —, bár ez utóbbi már közelebb van ahhoz a sorozatkórhoz, amit a tévé jóvátehetetlenül elkapott. És képtelen kilábalni belőle. Hagyjuk most a keddi napokat a válófélben lévő angolokkal, hagyjuk szegény csütörtöki szomszédainkat is —, ők már lassan szolgalmi jogot nyernek életünkben, nélküle mit is kezdene estéivel a mindenevő tévénéző? Végeredményben már a költő is megmondta: „Nekünk Mohács kell!"

Tehát már-már semmi baj nem volna, ha a sorozatbetegség szépen lokalizálódna a fenti gócokra és nem terjedne (mit terjedne!: burjánozna) szanaszét a hét szinte minden napjára. És hányféle vírus, te jó ég! Három napon át cipeltük a Nehéz éveket a második csatornában és reméltük, hogy most már könnyebb napoknak nézünk elébe. Nem a'! Jött a péntek, s máris a Külvárosi körzetben találtuk magunkat. (Ez egy nagyon rafinált sorozat. Nincs számozva — akárcsak Derrick vagy Starsky és Hutch —, ám az epizódok egyetlen szálra fűzettek fel, amit azonban a tévé olyan ügyesen harap el, hogy senki sem emlékszik az előző fejezetre, valamikor a régmúltból.) Ez a körzet lényegében Beckett védnöksége alatt áll, ahol Godot-ra vár az egész város ti.) az elnöki látogatásra), ám Godot — mint tudjuk — nem jön...

Hiába csöndesedik le átmenetileg a közbűntényes populáció, ez a galád elnöki cserbenhagyás felkorbácsolja az indulatokat (a nézőét éppúgy), és már is tele van a fogda félvad hippikkel és egy ezermester autótolvajjal. Ez utóbbi egyébként motorjává vált a történetnek, ugyanis nélküle nem volna sem villany, sem telefon, sem üzemképes autó és vécé —, egyáltalán: ez az őrs olyan szánalmas állapotban van, hogy ráférne egy alapos gyorssegély. A végén még a mennyezet is beszakad, de az égből — szerencsére — nem a „véresek" bandája hullik, csupán az egyszemélyes javítóbrigád, a fent említett autótolvaj, aki szökési kísérlet közben csinálta ezt a vargabetűt.

Nem tudnak követni? Hogy ennek se füle, se farka? (Nem én mondtam...!) Nem így a rendőrök, akik egyre-másra ostromolják és hívják randira a mellékhelyiségbe bájos kolléganőjüket (vonásai leginkább az epsomi derby favoritjára emlékeztetnek), de ő ellenáll. Ha kell, puskával is. Sokkal megkörnyékezhetőbb a szexis ügyvédnő, akit a kapitány jelenlétében látunk habfürdőzni és tanúi lehetünk egy modern epilálási műveletnek: a XX. század végi Amerikában életlen zsilettpengét huzogatnak felváltva a hölgy szappanos lábszárán, csak épp a reklám marad el, így nem tudjuk meg a penge gyártmányát. Még egy hölgy volt jelen a sorozatban, egy színmániás belsőépítész, mert ilyesmire ugye telik a költségvetésből — kőművesre nem!

Jobb, ha nem folytatom, a tévé úgyis megteszi helyettem. Csak meg kell várni, hogy mindenki elfelejtse az előzményeket —, s máris megkapják a folytatást. Vajon akkor eljön-e Godot?

Lux Alfréd

OLASZ MÓDI

– Anyjuk, hozod már azt a pizzát?

Drágább lett a Cola

SAJNOS MOMENTÁN NEM ETTŐL ÜLÜNK PEPSIRE...

Magyar nagymesterek a sziráki nemzetközi sakkversenyen

CSAK NEHOGY ŐK IS IDŐZAVARBA KERÜLJENEK…

NÁSZUTASOK

Hátha valaki nem ismeri

— Beszélt már a feleségemmel? — kérdezi az apa a fiatalembertől, aki éppen a lánya kezét kéri meg.

— Igen… de ennek ellenére szeretném feleségül kérni a lányát!

VEZETŐ, OTTHON

– Gyakorlom a talponmaradást.

Honatyák és honanyák

A régi világban olvasott rovat volt az újságokban a t. Ház. Parlamenti folyosói értesülések tudódtak ki belőle. Újólag ismét olvasunk ilyeneket, némely laptársunkban. Miért ne fülelhetne a Ludas is a törvényhozás folyosóin?

Sorsdöntő szavazás után vagyunk. A honatyák kimerülten, izgatottan sustorognak a folyosón.

— Végre megszületett… — sóhajt örömmel egy fiatal képviselő. — Sokáig vajúdott, de megérte. 3 kiló negyven.

— És milyen hosszú?

— 54 centi.

— Cumizik?

— Most kezd.

— Papírpelenkát használtok?

— Meg gumibugyit.

Lám, a honatya atya lett. Megint megtudtunk valami fontosat.

•

Amott panaszkodik egy idősebb képviselő.

— Félek, ha így romlik az állapotom, le kell mondanom a mandátumomról.

— Mi a bajod?

— Tudod a vállízületeim… Hovatovább nem fogom tudni felemelni a karomat.

•

A miniszter megszólítja az egyik honatyát:

— Tisztelt képviselőtársam. Megtenne egy szívességet?

— Nagyon szívesen, miről van szó?

— Tudja, írtam egy formás miniszteri választ. Csinálna elébe egy jó kis interpellációt?

•

A fiatal képviselőnőt megszólítja egy férfi kollégája.

— Asszonyom remekül néz ki. Nagyon csinos.

— Nocsak, kedves képviselőtársam. Udvarolni akar?

— Nincs hozzá merszem. A szavazásnál láttam, hogy maga tartózkodó.

•

— Csodálom magát, képviselőtársam. Honnan tudta már tegnap, hogy ma kiket fogunk megválasztani?

— Hallgattam a rádiót.

— Én is hallgattam, mégsem tudtam.

— Hja barátom, mondtam én, hogy mi nem vagyunk azonos hullámhosszon.

•

— Hogy tetszik a törvényjavaslat barátom?

— Tetszik miniszter úr, de volna hozzá módosító indítványom. Csak azt nem tudom, várjam-e meg, amíg Ön elutasítja, vagy én vonjam vissza.

•

— Mégiscsak felháborító. Ilyen évtizedek óta nem fordult elő. Egy képviselő csak úgy mirnixdirnix beleszólt a másik beszédébe.

— Mit kellett volna tennie?

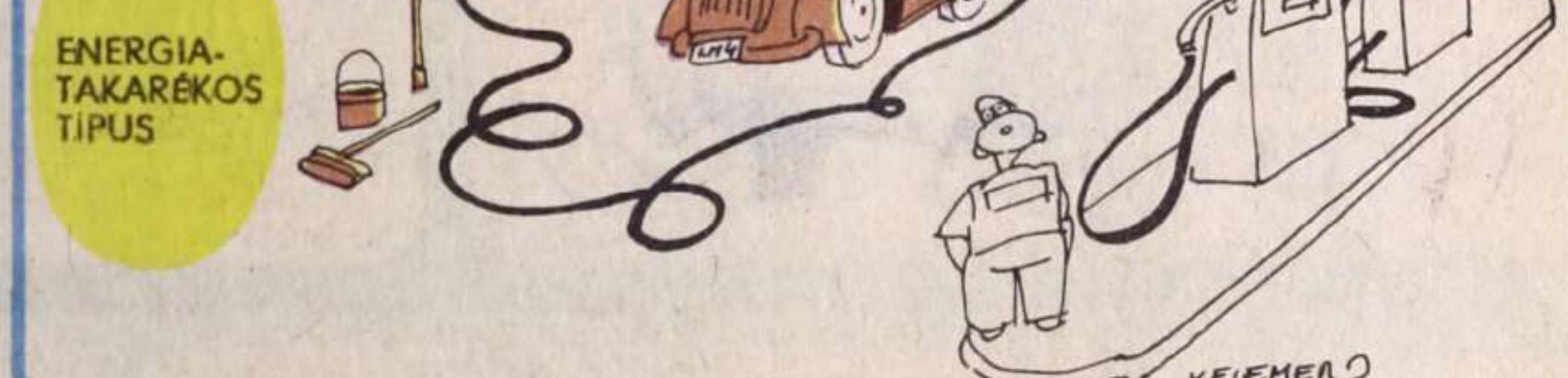
— A házszabályok értelmében egy héttel ezelőtt fel kellett volna iratkoznia hozzászólónak.

— És mit mondott ez a beleszóló?

— Azt, hogy: „Úgy van!"

Novobáczky Sándor

OLCSÓ HÉTVÉGE

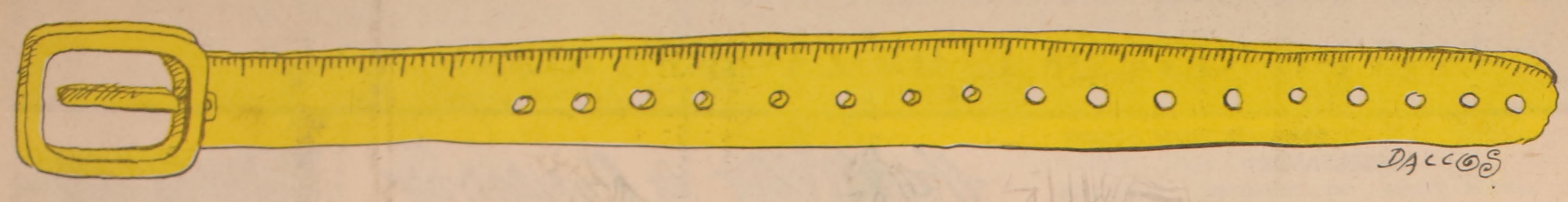
– Mit szólsz, mindig akad egy balek, aki beveszi, hogy rossz a kocsink és hazavontat…

VILMA NÉNI

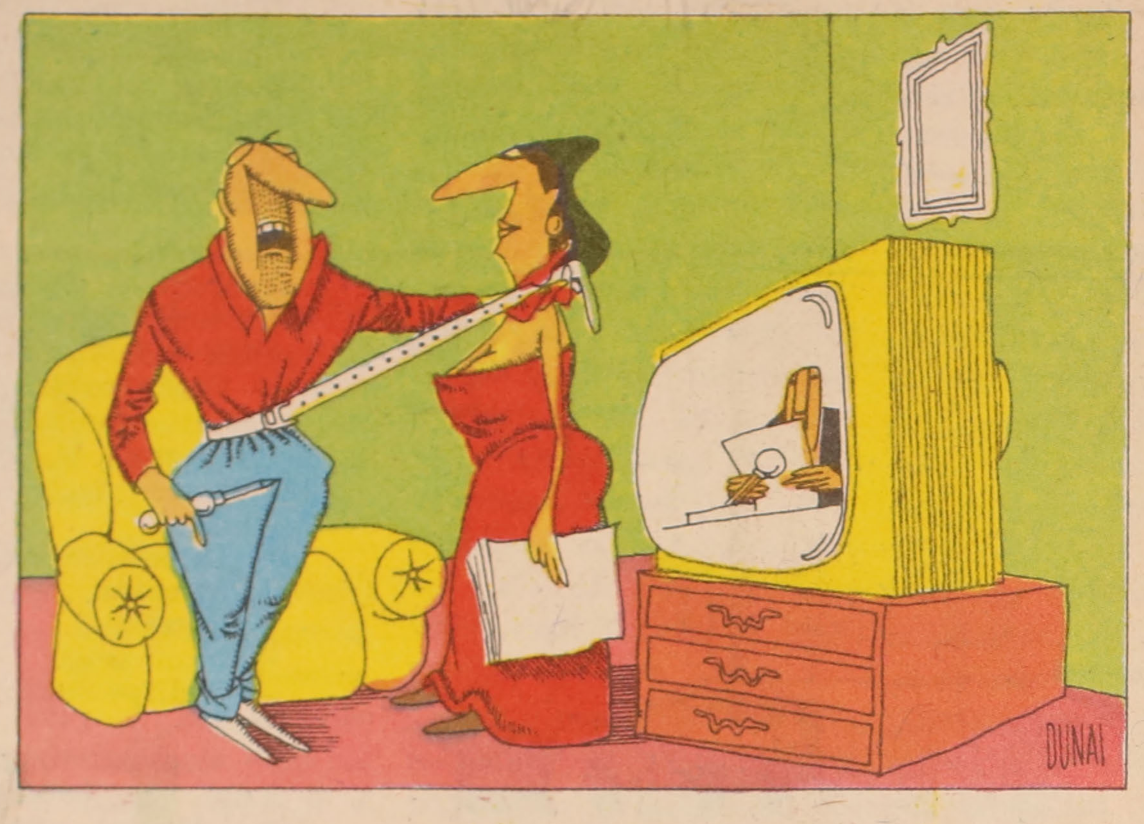

– Az Arizona mulató csak egy nyereséges üzlet volt, de az emléke valóságos aranybánya!

ÚJ MERTEKEGYSEG

EGY LIKKAL BELJEBB

– Most már passzol a nyakadra is...

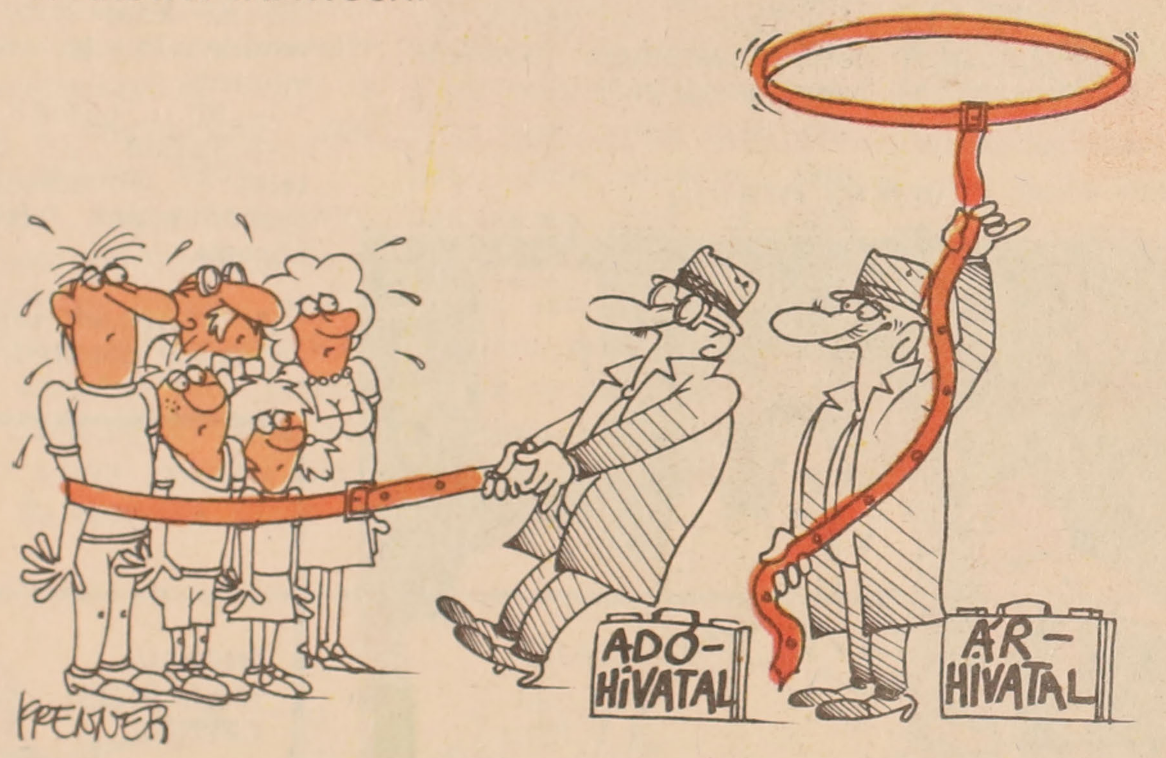
NADRÁGSZÍJ-ÓDA

Húzd meg, magyar, ahol laza!
Sajnos, sóher lett a haza.
A helyzet nem papás-mamás,
Ha nem húzod, meghúzza más!

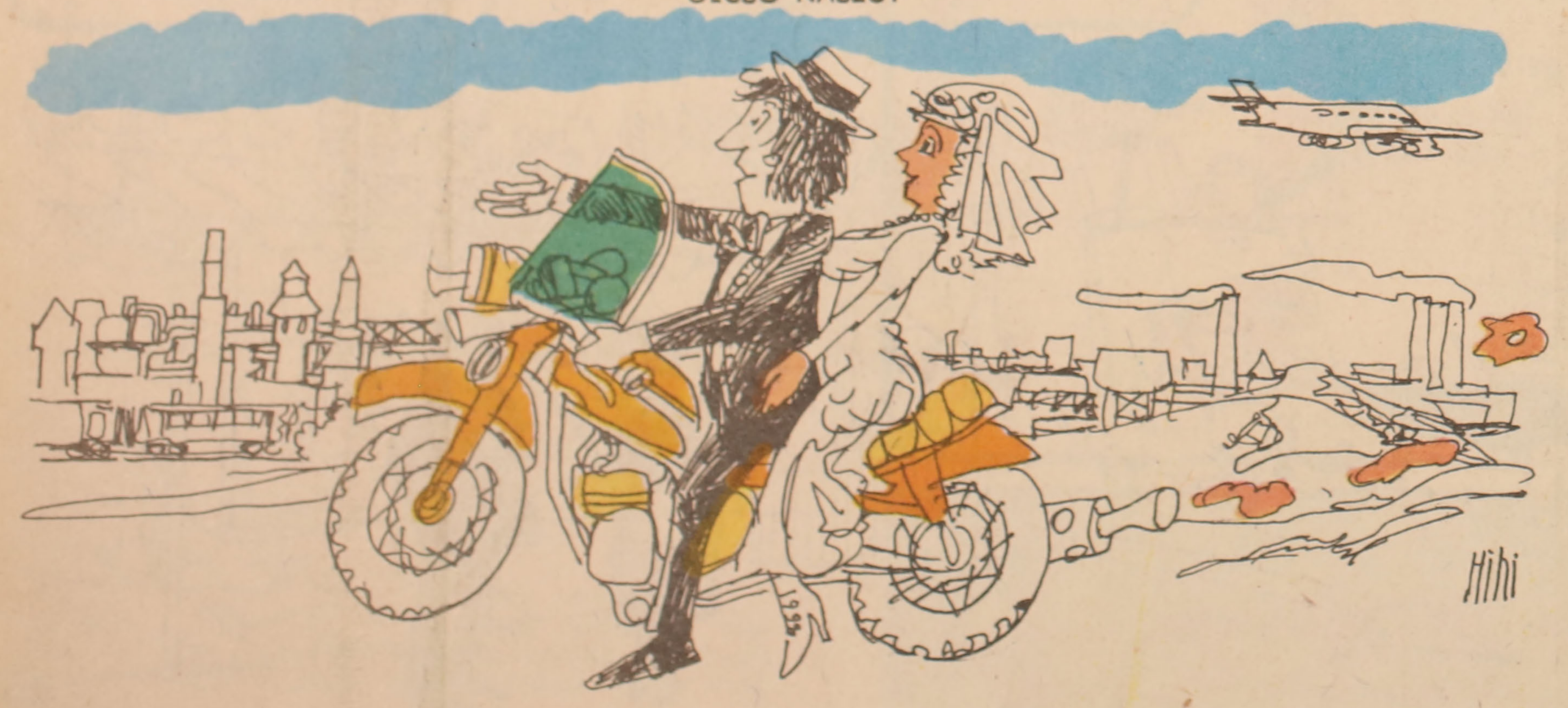
Nadrágszíj nem gumicsúzli,
Ne félj, nem kell soká húzni!
Lesz még nálunk édes élet,
Fellendülés, hasas-méret.

Bármily nehéz ez a kanyar,
Lesz jómódú még a magyar!
Felpattanunk mint a szikra,
S megyünk vissza, likról-likra!

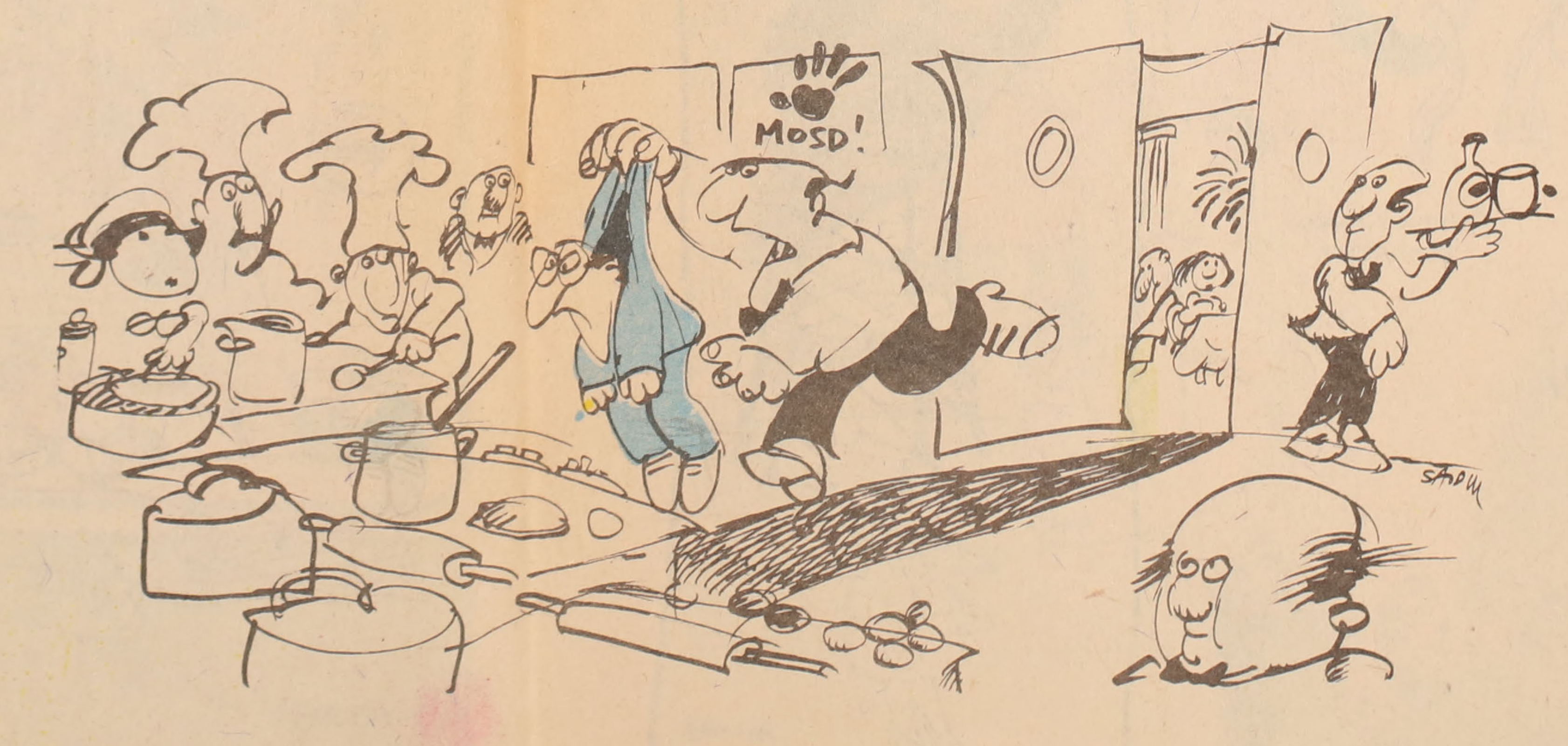
A MAGYAR VADNYUGAT

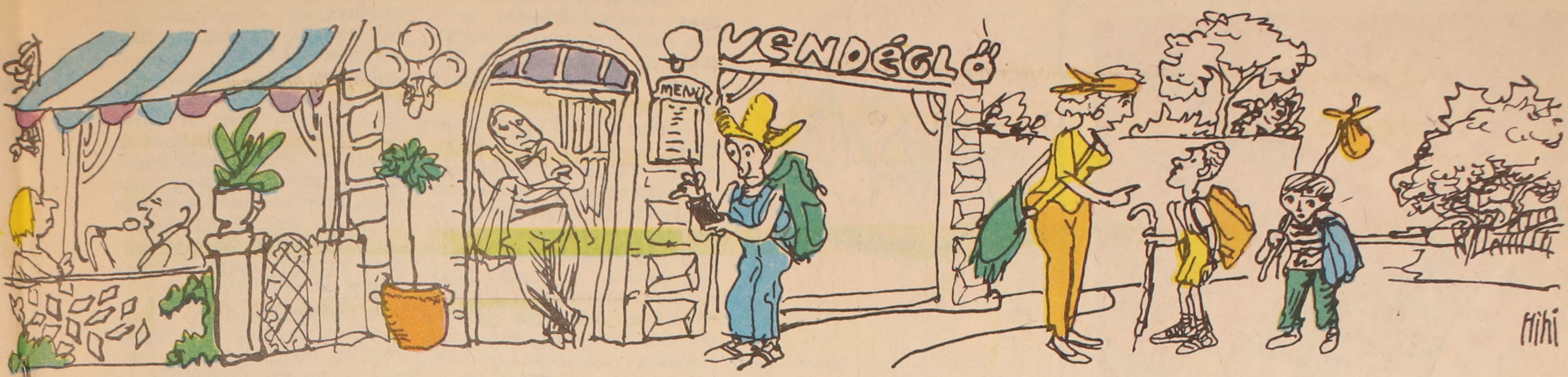
OLCSÓ NÁSZÚT

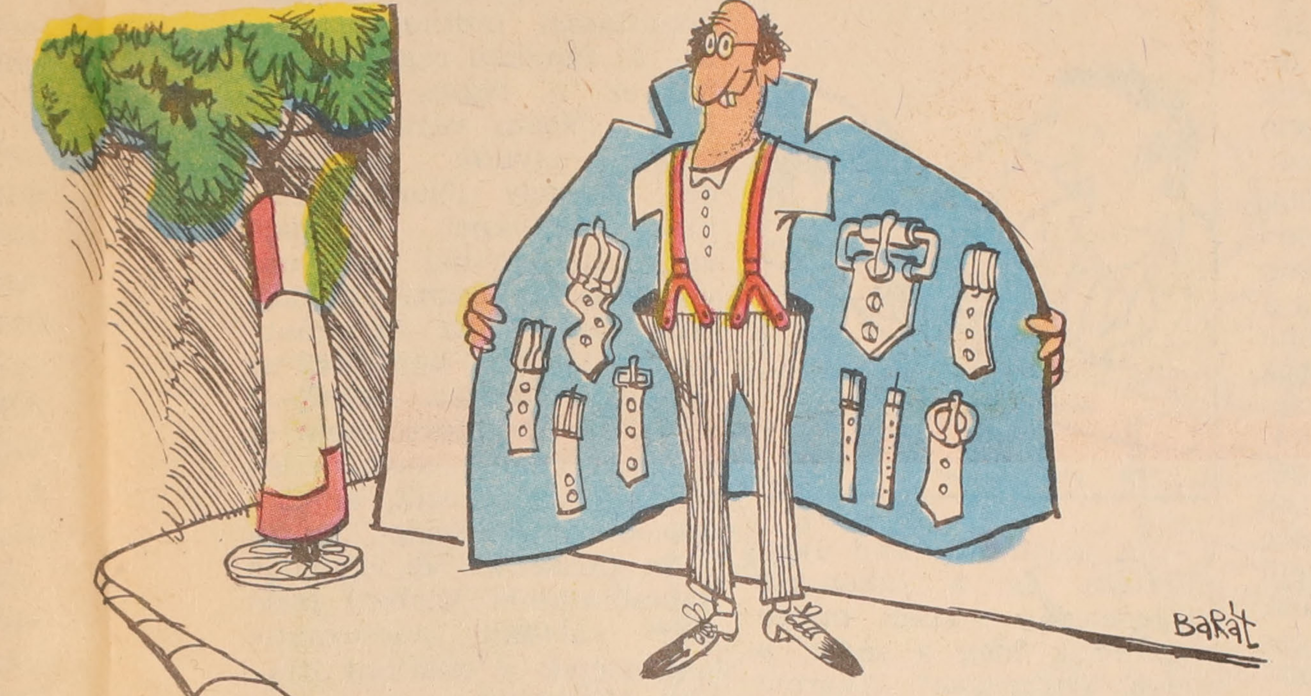
– Ez itt Kőbánya...

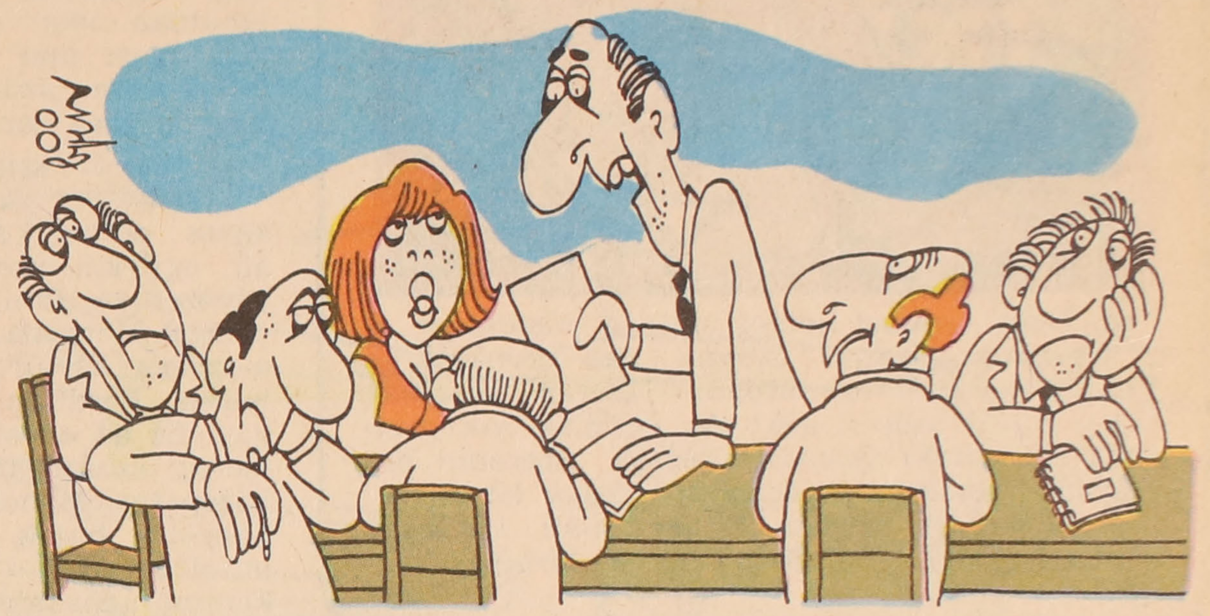
– A kedves vendég most megmutatja, hogyan lehet ennyi pénzből nagyobb adagot csinálni!

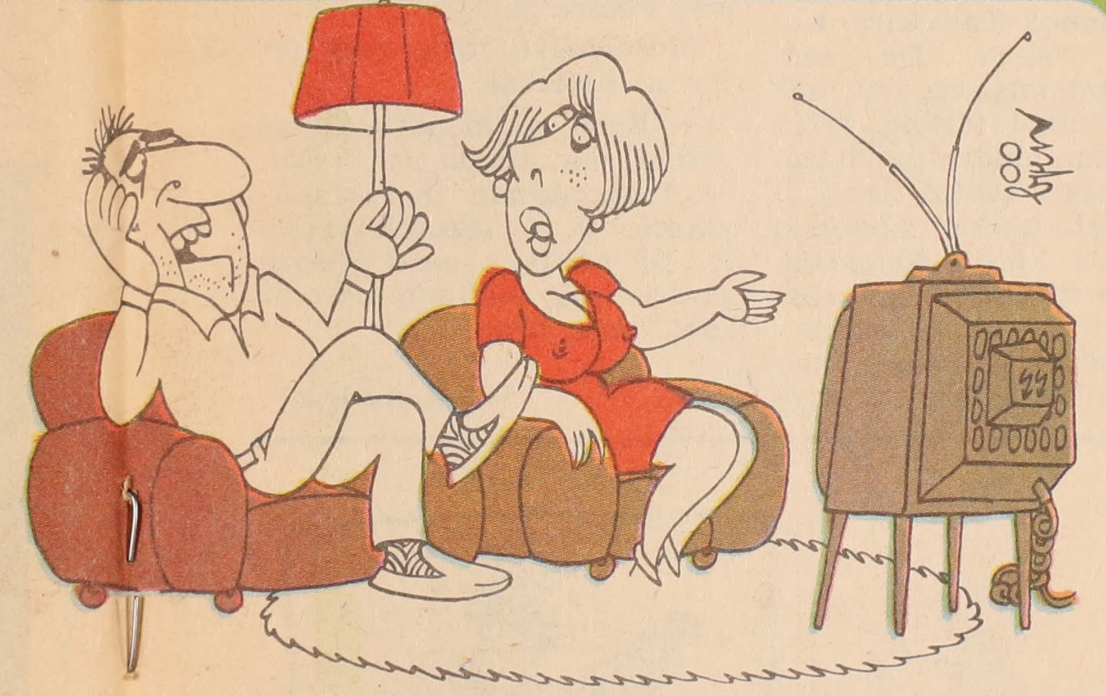
– Várjatok, gyerekek, apátok előbb bruttósítja a menüárakat...

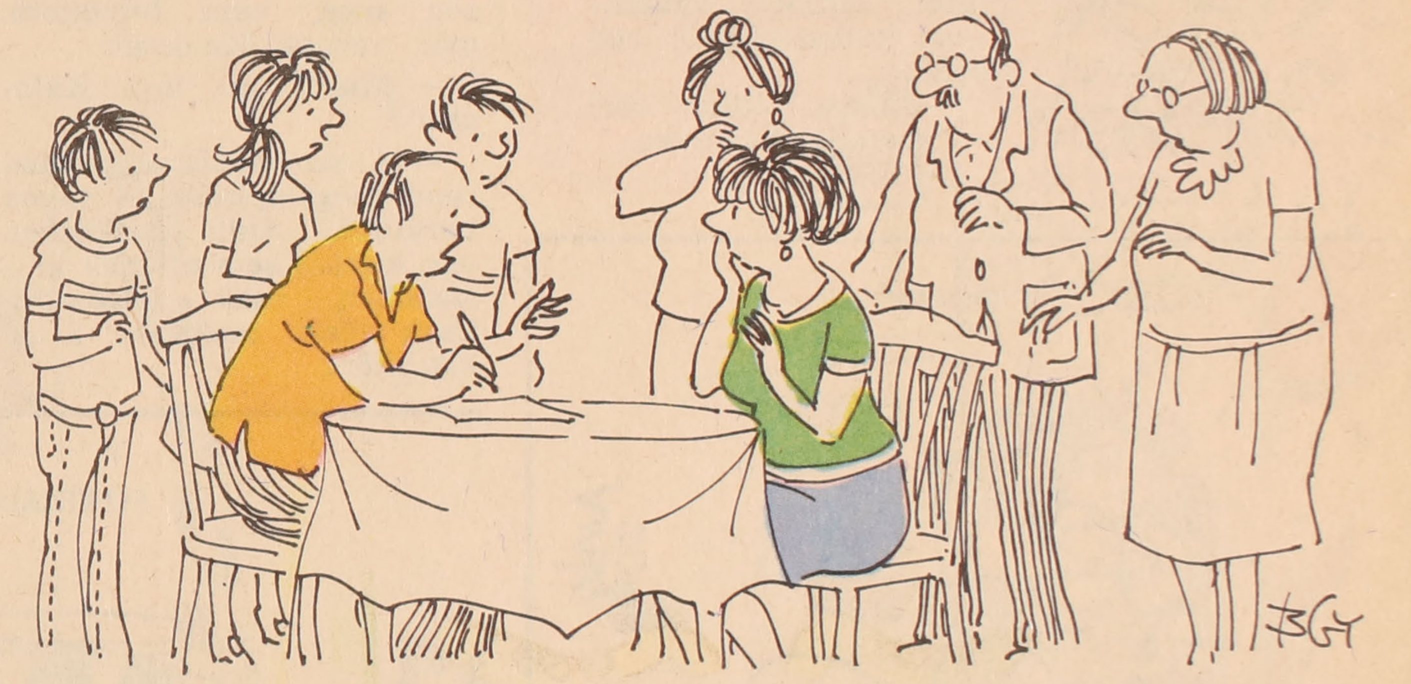
HALOTTI BESZÉD

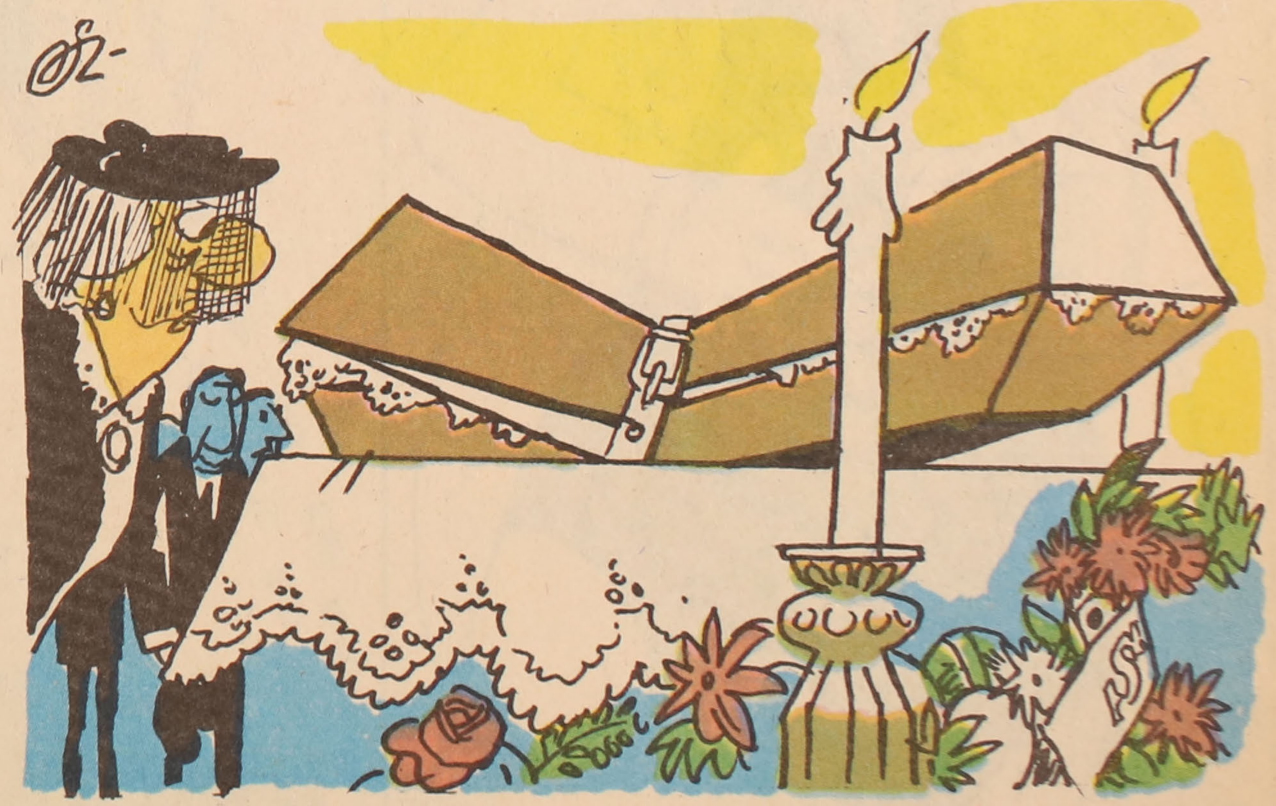
– Látjátuk feleim szümtükkel: nincs reá pénz...

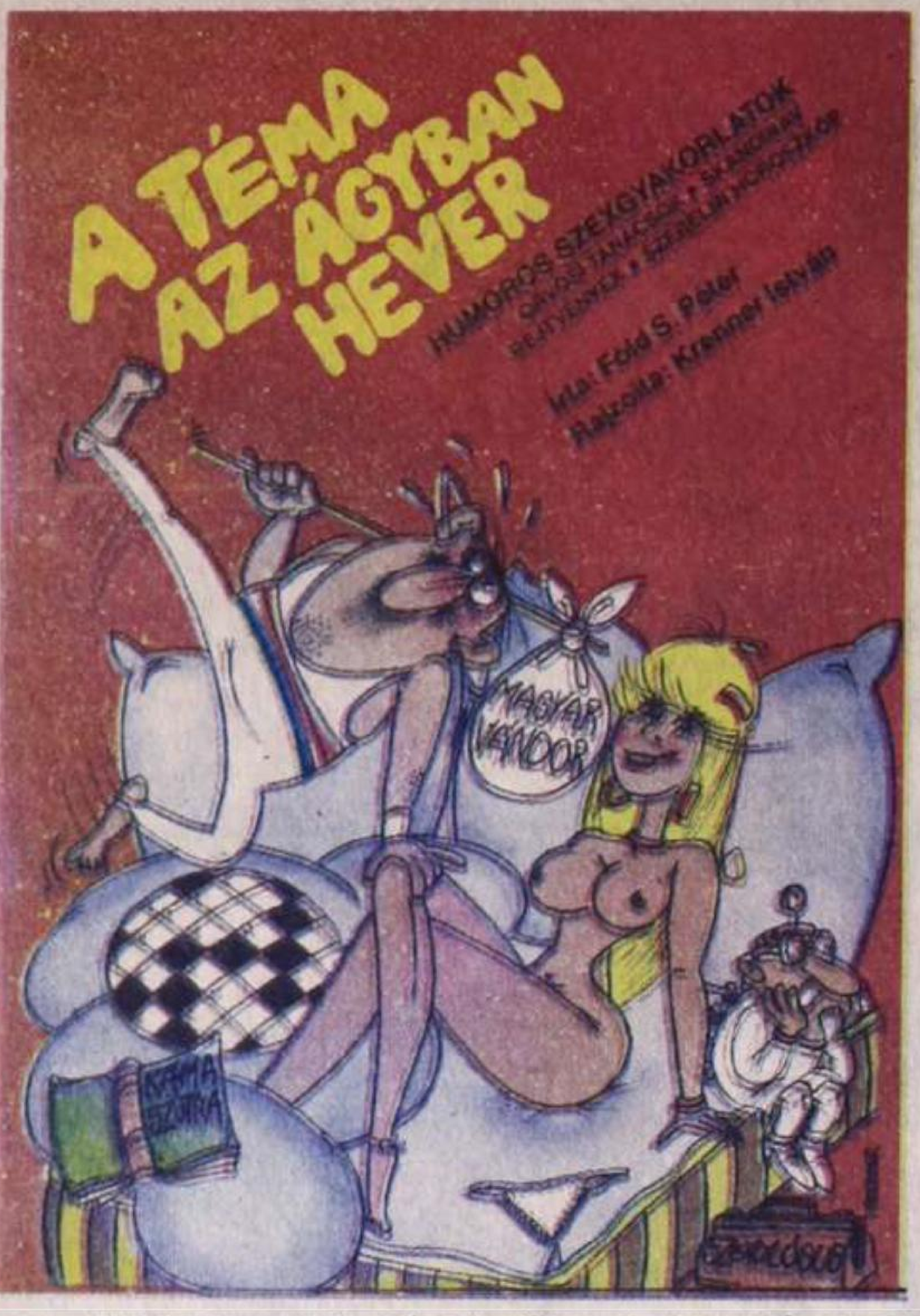
– Válság odaát van, anyukám, nálunk kedvezőtlen gazdasági folyamatok érvényesülnek...

– Az a megoldás, ha a gyerekeket meg az öregeket rábízzuk az államra.

– Ennyire azért nem kellett volna...

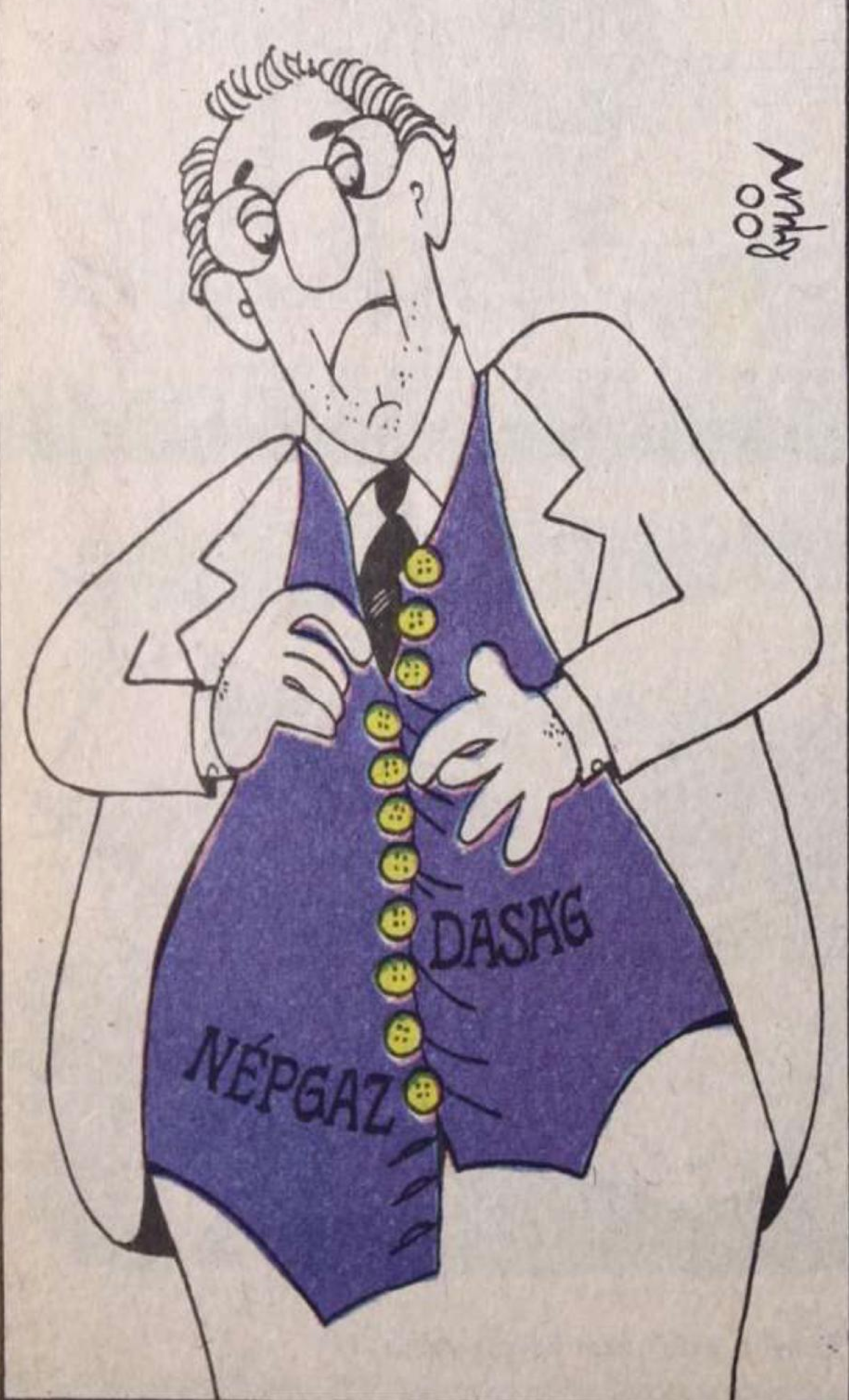
A fenti címmel jelent meg a napokban az a magazin, melyet lapunk két munkatársa Föld S. Péter és Krenner István készített. Hogy miről szól a mű? Az alcímek sok mindent elárulnak: Orvosi tanácsok; Szerelmi horoszkóp; Nyolcvan vicc alatt az ágy körül.

A téma az ágyban hever című kiadvány kapható könyvesboltokban és a hírlapárusoknál.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Gyerekek, ki tud olyan mondatot mondani, amiben valamilyen katasztrófáról van szó?

— Nincs itthon sör! — mondja Károlyka.

UJRA KELL GOMBOLNI...

NOSZA

— Ön a szívemből beszélt! — mondtam az Illetékesnek, miután lelépett a pulpitusról. — Még senkit sem hallottam az utóbbi években, aki ilyen remek retorikával fejtette volna ki, hogy a szavak ideje e pillanatban már végképp lejárt, most már mindenképp tettekre van szükség. Engem nagyon meg tetszett győzni.

— Ennek szívből örülök — felelte —, hiszen minden egyes ember, aki mellénk áll, egy kis csavar abban a gépezetben, ami a jövőnk záloga. Mert ma még túl sok a szöveg. És túl kevés a cselekvés. Fordítani kell a dolgon. Ez az egyetlen kiút jelenlegi szorongató gondjaink közepette. Menekvés a még nagyobb bajok elől. Égető problémáink megoldása. Fentmaradásunk kizárólagos lehetősége. A túlélés mikéntje. Talponmaradásunk biztosítéka. Továbbá: lépéstartás, konszolidáció, az alapok megszilárdítása. Bocsásson meg, nem folytatom, már várnak Kalocsán.

— Miért, mi lesz Kalocsán?

— A szocialista karthauzi rend megalapítása. A néma barátoké. Akik hétközben egy kukkot sem ejtenek ki a szájukon, csak dolgoznak. Csak főzik csendben a jó kis likőrt.

— Gondolom, azért lesz más megnyilvánulása is a rég várt fordulatnak. Az áttérésnek a szavakról a tettekre. Nem főzhet némán likőrt az egész ország.

— Persze, hogy nem. Ezért ugrok át majd Kalocsáról Pécsre. Megnyitom a háromnapos lakonikus konferenciát. Mert ügye, bizonyos kommunikációra azért szükség van a dolgozók között, a döntő, hogy röviden, tömören, a lényegre törve, felesleges szószaporítás, ismétlés, frázispufogtatás, dagályosság, közhelyáradat, fecsegés, locsogás nélkül közöljük mondandónkat.

— A karthauzi rend újraalapítása és a lakonikus konferenciák mellett miben jelentkezik még a sóder, a púder kiszorítása? Akarom mondani a szavak felváltása tettekre?

— Mint már említettem, most rohanok Kalocsára, Kalocsáról Pécsre. De nem az a végállomásom. Ott csak a referátumot tartom, aztán három nap múlva a vitazárót. Közben járom az ifjúsági gesztikulátor táborokat a Balaton körül. Rengeteg, munkára fordítható időt spórolhatunk meg, ha taglejtésekkel adjuk tudtára a másiknak álláspontunkat, kérésünket, kívánságunkat, véleményünket, nézetünket, javaslatunkat. Bár nálunk hálistennek már most is meglehetősen széles körben honos a mozdulatokkal való közlési mód, nem árt erre már fiatalon rászorítani a fiatalokat. Erről fogok előadássorozatot tartani. De most már sietek Kalocsára, mert, ha elkések az ünnepségről, a néma barátok akkora patáliát csapnak, hogy Pestig is elhallatszik.

— Megértem, nem is tartóztatom tovább, csak egyet áruljon még el. Lesz-e ennek a pompás ugrásnak, a szavakról, a tettek mezejére történő átlendülésnek valami lelkesítő, mozgósító jelszava?

— Igen: „Nosza!" E csatakiáltással indulunk harcba. Új fényben ragyog majd fel ez a régies felhívás. Lásd: „Nosza rajta, jó katonák, igyunk egészséggel..." vagy „Nosza, örüljünk, ünnepet üljünk." vagy „Itt a világ vége, nosza, vegyük hasznát, mielőtt ránk omlik". Ez az utóbbi Arany Jánostól van. Meg az is, hogy: „Nosza, hajrá! A törökre!" Természetesen ez a nosza nem a mostani törökökre vonatkozik, akikkel erősödnek gazdasági, kulturális, turisztikai és egyéb jó kapcsolataink. Viszont most már valóban búcsúznunk kell, sietek a balatoni ifjúsági táborokba.

— Dehát úgy volt, hogy előbb Kalocsára! És utána még Pécsre is.

Mosolyogva rázta meg fejét az Illetékes.

— Késő — mondta, és az orrom elé dugta az óráját. — Lemaradtam a karthauziakról is, a lakonikusokról is. De bánja a cica! Hiszen olyan jól eldumáltuk az időt, nem igaz?

Kürti András

FELKÍNÁLOM

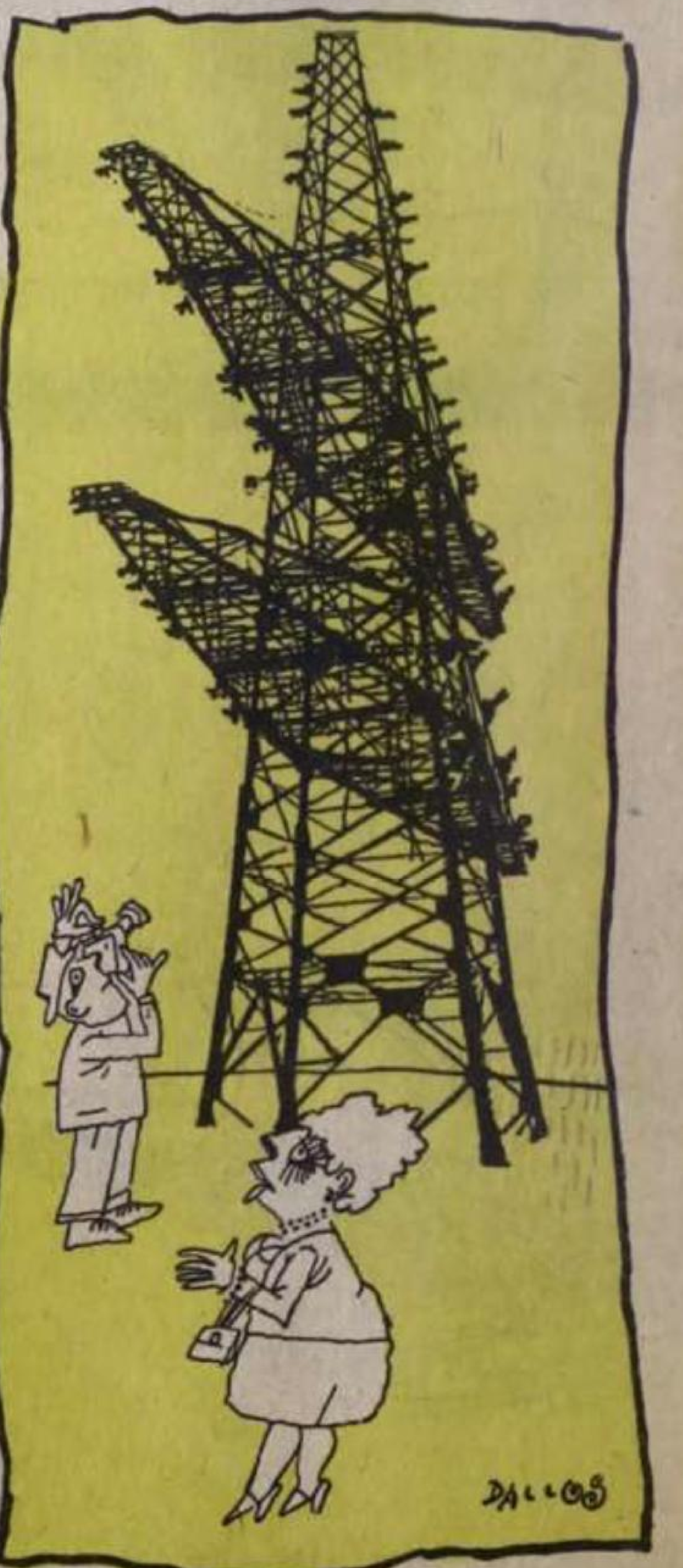

Zippzárlehúzó — Mindig száraz marad — Áramtakarékos konnektor

RANGLÉTRA

TURISTAÚTON

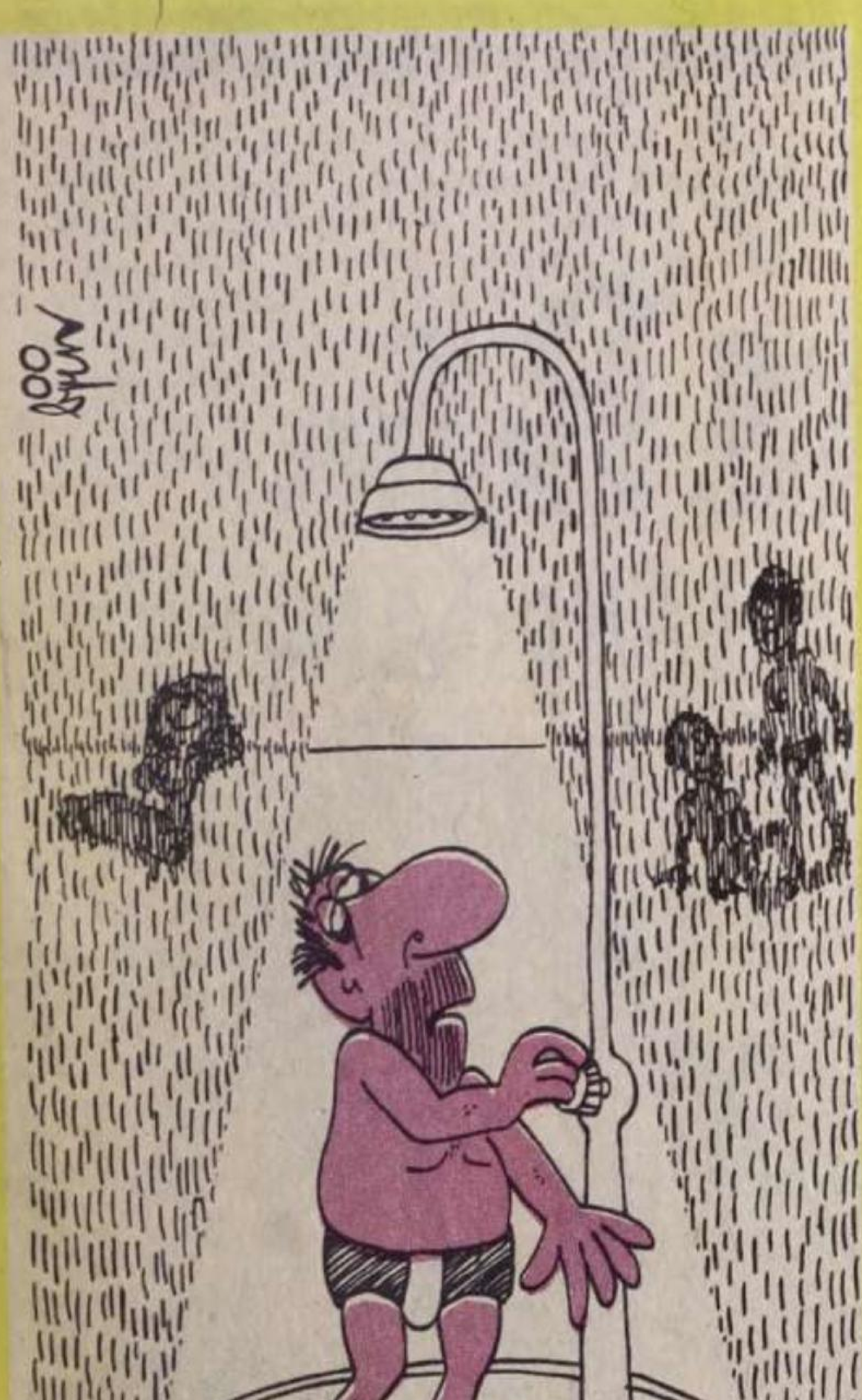
— Te őrült! Ez nem az Eiffel-torony!

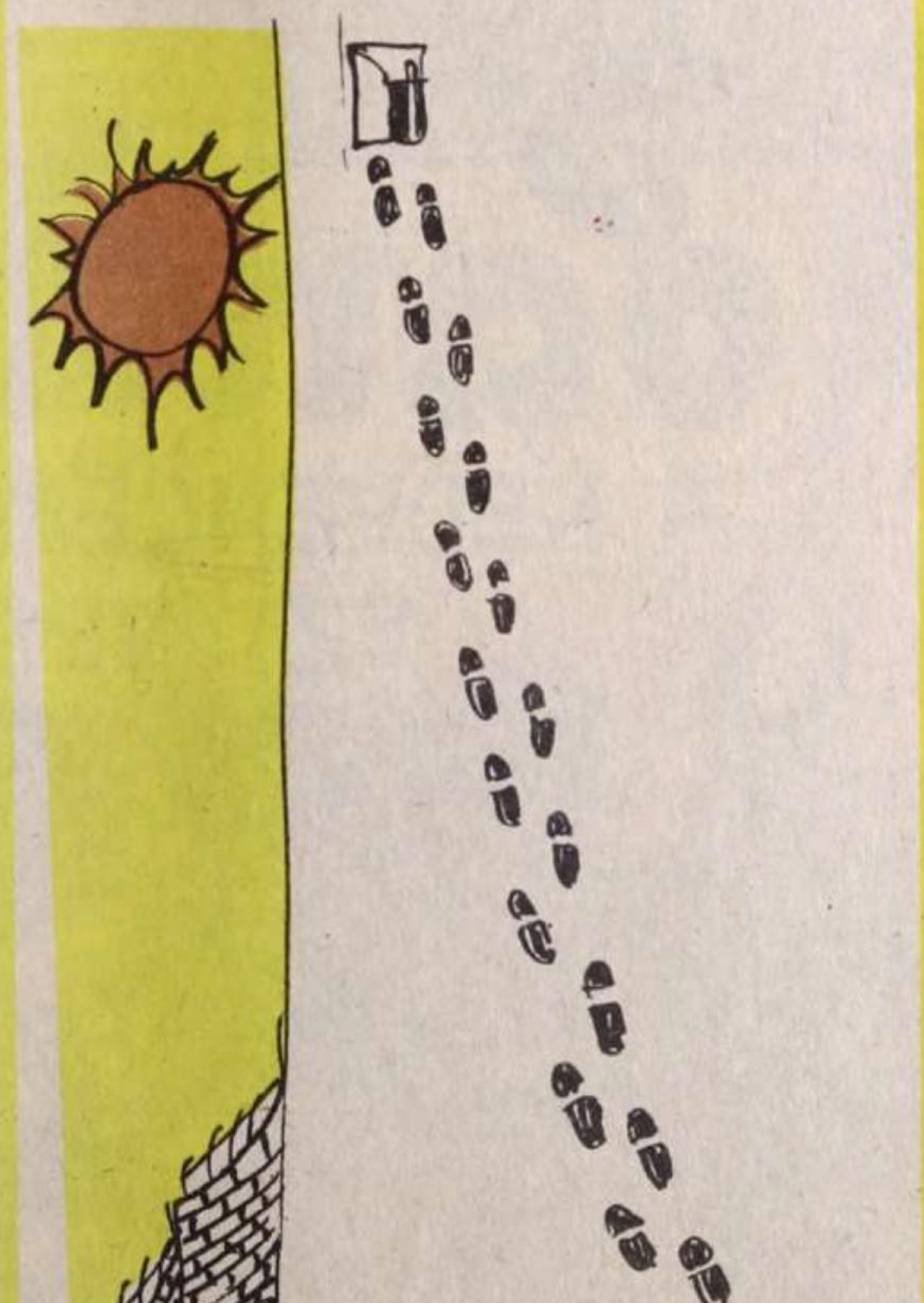

FÜLÖP
LEHOCZKI
BALÁZS-PIRI
SAJDIK
DALLOS

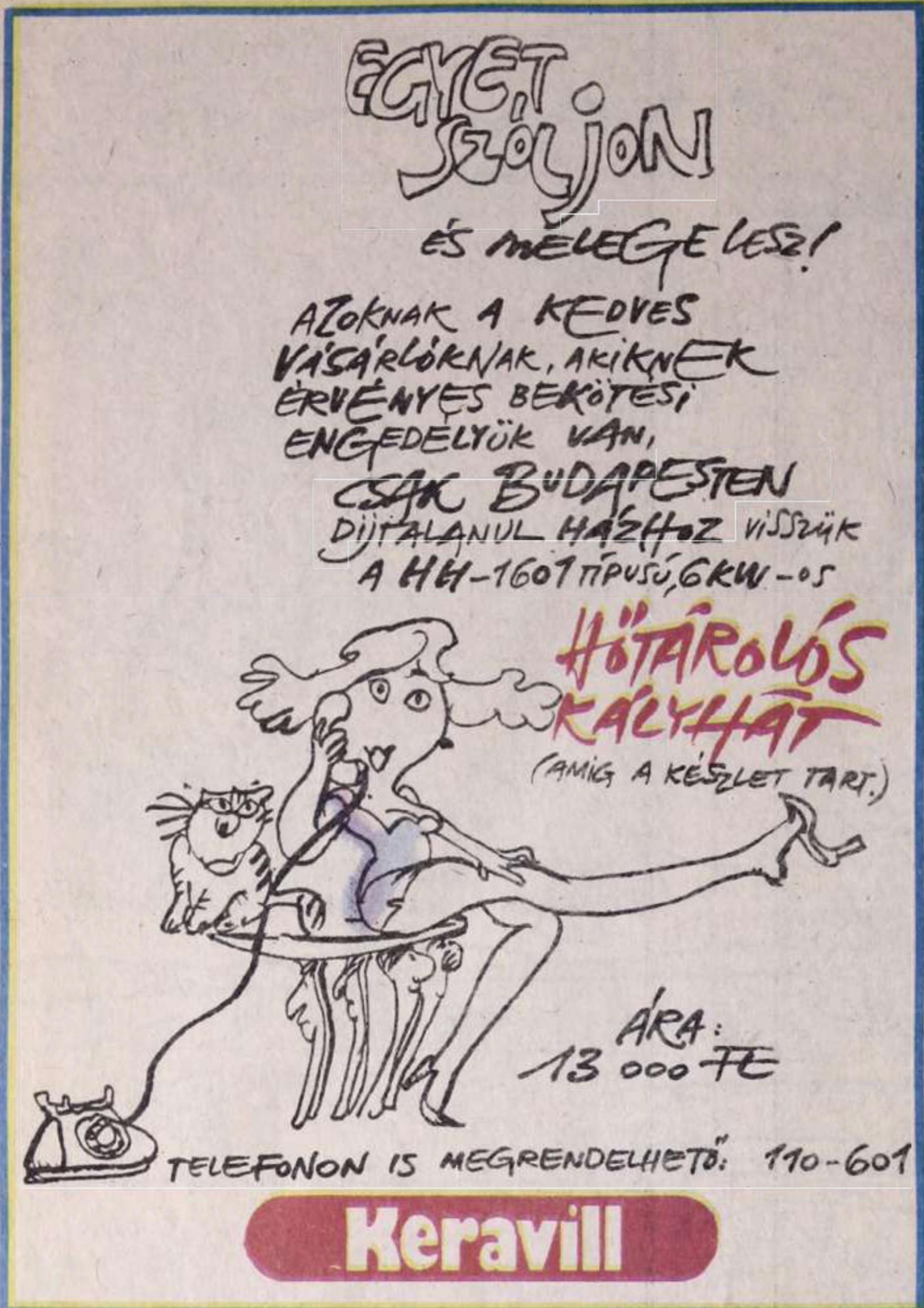

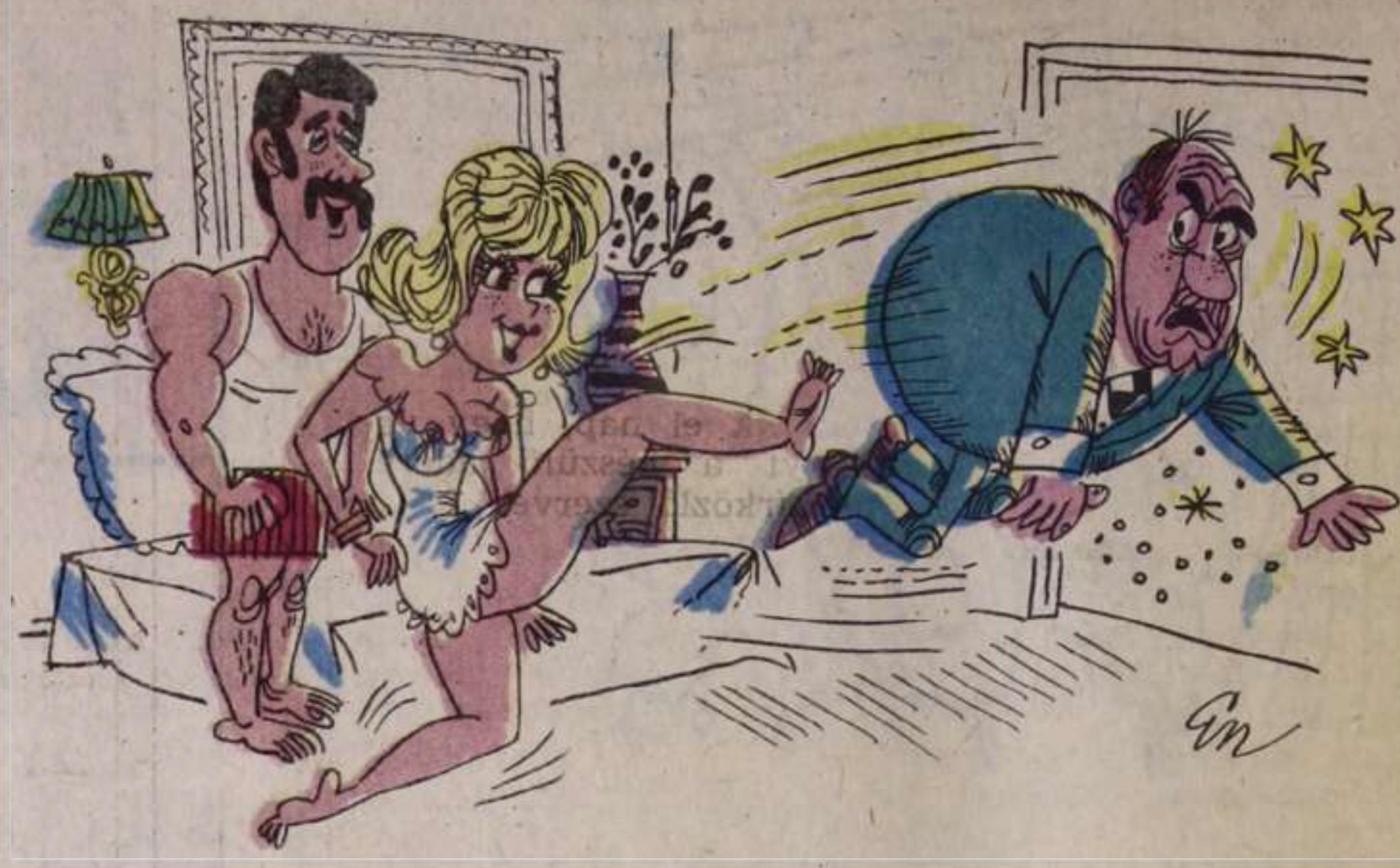

MUNKAERŐ-ÁTCSOPORTOSÍTÁS

HÉT TÖRPE...

A kialakult társadalmi ranglétra igen fontos tényező. Minél nélkülözhetetlenebb embereket akarunk találni, olykor annál lejjebb kell mennünk rajta...!

***

Minden jó, ha jó közben az ebéd...!

***

Egy társadalomban a siker mindig kollektív, a bűn mindig egyéni okokra vezethető vissza...!

A társadalmak nehézségeinek átmeneti jellegét a történelem eddig sajnos még csak átmenetileg igazolta...!

***

Nem biztos, hogy a demokrácia csak gyakorlás kérdése...!

***

Könnyű annak erősnek lenni, aki erős...

***

Vannak, akik tudnak élni, vannak, akik egyetemre járnak...

Erdős Gábor

HIRDETÉS • HIRDETÉS • HIRDETÉS • HIRDETÉS • HIRDETÉS • HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

AZ OLVASÓ OLDALA

ADÓ-ADALÉK

Nálunk a házban alig múlik el nap, hogy valaki ne mondana véleményt a készülő adóreformról, az újságok és a hírközlő szervek is az adótól harsognak. De sehol egy megértő, együttérző hang!

Miért, kérdem én? Miért barátkozunk nehezen mindennel, ami új? Aki a kibontakozás, a reform híve, az nem lehet az adó ellensége! Az állam nem Róbert bácsi, ezért igazságos, hogy aki gazdag, fizessen is többet, mint a kevésbé jómódúak.

Sokan azt mondják, hogy ahol több gyerek van, azoknak nehezebb lesz. És az államnak nem egyre nehezebb? Mi annak idején hatan voltunk testvérek, nem jártunk diszkóba, mégis rendben felnevelődtünk. Igaz, nem lett belőlünk butikos, de legalább tiszta lelkiismerettel nézhetünk reggelente a borotválkozótükörbe. Legföljebb ezentúl nem három-, hanem kétgombócos fagylaltot eszik az a gyerek. Torokgyulladáshoz, szalmonellához, vagy éppen az elhízáshoz ennyi is éppen elég!

Nem kell minden újtól fanyalogni. Emlékszem, húsz éve a beateseket is mekkora ellenszenv fogadta, ma meg már díjakat kapnak, pedig még a hajukat sem vágatták le! Így leszünk egyszer az adóval is!

Kis István
Budapest

(Szerkesztőségünk nem ért mindenben egyet a Kis István levelében foglaltakkal. Várjuk olvasóink véleményét is.)

BOLHAPIAC

KERESNEK: Emeletes gyermekágyat, felújításra szoruló is lehet; — Praktica fényképezőghez prizmafeltétet; — Magnóba építhető mikrofont; — A Randevú Rómában, az Éjszaka Kairóban és a Holdfény a Nílus felett című könyveket; — Kártyanaptárakat, gyűjteményt is.

KÍNÁLNAK: Hat darab 18:225-ös „Bosch" gyújtógyertyát; — Rádióhoz kapcsolható lemezjátszót; — Az Universum 1967 és 1974 között megjelent, bekötött példányait.

CSERÉLNEK: 56 000 kilométert üzemelt Trabant motort kétszemélyes, háromkerekű, rokkantakat szolgáló járműre (lehet hiányos vagy sérült is).

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

NEM FÉNYŰZÉS A FÉNYŰZÉS

Ahányszor a Várba megyek, mindig csodálkozom: miért égnek fényes nappal is a gázlámpák? Másokban is felmerülhetett a kérdés, így azokban a külföldiekben is, akik szép számmal fordulnak meg a főváros nak e látogatott pontján. A napokban megtudtam az éjjel-nappali világítás okát. Az üzemben tartó nyilatkozata szerint a fölöslegesen világításra használt gázmennyiség kevesebbe kerül, mint amennyit a lámpagyújtogatóknak fizetett bér kitett. Olcsóbb egész nap használni a gázt, mint legalább két embert alkalmazni erre a munkára.

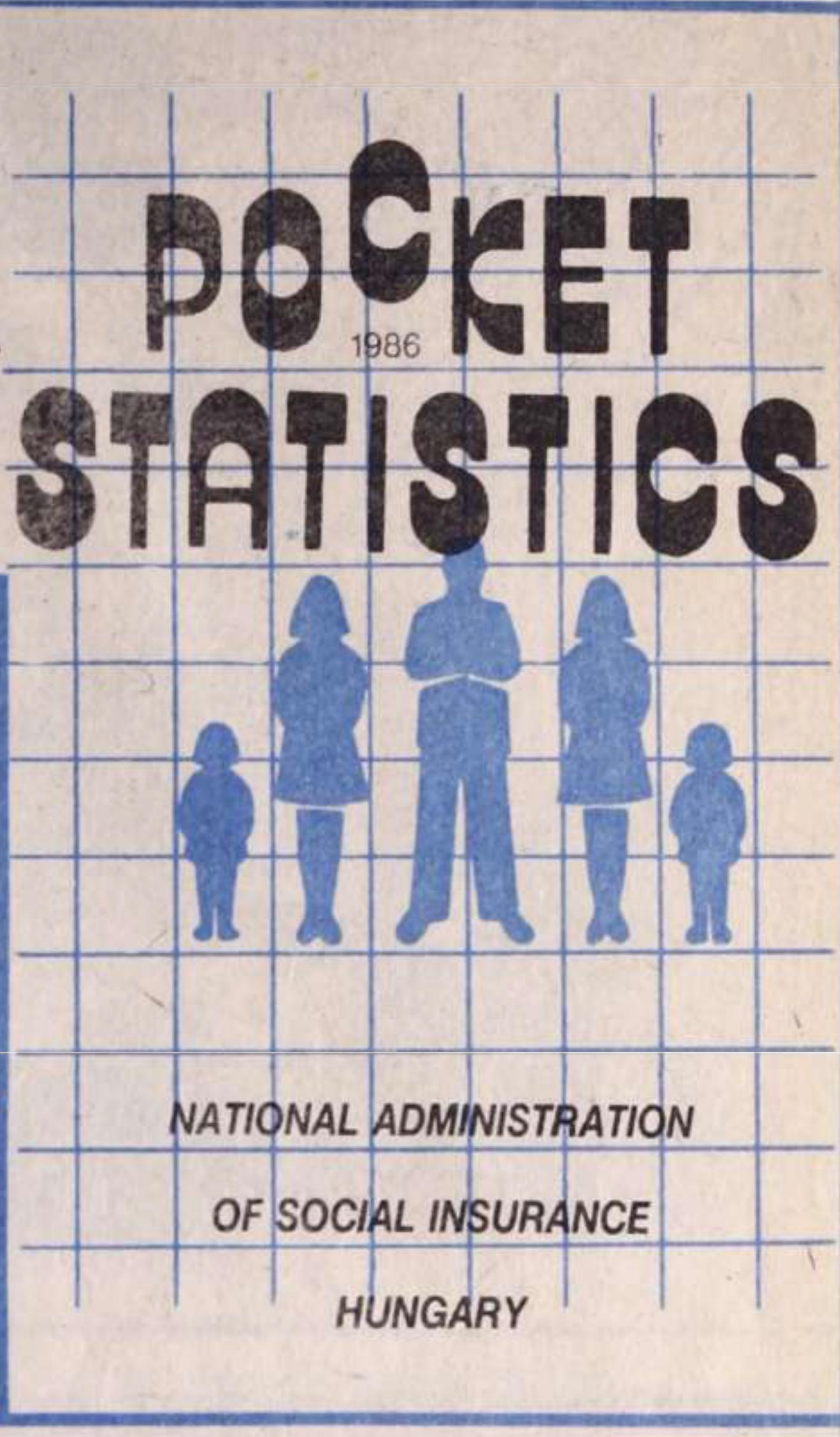
Ez az álláspont közgazdasági szempontból vitathatatlan. De — hogy stílusos legyek — rossz fényt vet ránk a nappali világítás. Miért nem takarékoskodunk jobban az energiával? Minden egyes külföldinek nem lehet elmagyarázni az okot, felmerül hát a kérdés: erkölcsileg nem kerül-e többe az a megtakarítás, mint amit a lámpagyújtogatók állásának megszüntetése hozott a főváros konyhájára?

Dr. Del Medico Imre
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

Vagyis nálunk két nő és két gyermek jut egy-egy férfira. Alighanem ez magyarázza a férfiak magasabb halálozási arányszámát.

(A Társadalombiztosítási Főigazgatóság angol nyelvű kiadványának címlapját beküldte dr. Simon Tamás)

A vízművek Sziksóson, a pajtában zenés szombat címmel holnap, pénteken reggel 10-től este 10-ig diszkót és humornapot tart. A lemezlovas Sallai Gábor. Ez

Csak nehogy a zenés szombat csütörtököt mondjon pénteken!

(A Délmagyarországban fedezte fel Pálfalvi István, szegedi olvasónk)

Dolgozóink részére óvodai elhelyezést biztosítunk. Jelentkezni lehet:

Dolgozókat az óvodába vagy óvodásokat a népgazdaságba?

(A Népszavában lelte Szűcs Olga, karácsondi olvasónk)

Puffadjunk ma jobban, mint tegnap!

(Beküldte Pap Attila, akasztói olvasónk)

Gyártja: Puffasztó GMK

Íme, a takaréklevlap. Egyszerre két helyre is megcímezhető!

(Beküldte Hengyó Vince, pécsi olvasónk)

PATRONKALAND

Nemrégiben kaptam fiamtól egy mostanában sokat reklámozott Autósiphon nagypatront, melyet azzal adott át, hogy most már nem kell sokat csavargatni, mert ezzel 15 liter szódát csinálhatok. Örültem, és velem együtt az egész család, mindaddig, amíg a patron ki nem fogyott. Elindultam kicserélni: közértbe, háztartási boltba, csemegébe, nagy és kicsi üzletekbe, áruházakba. Mindenütt azt válaszolták, menjek a József körúti mintaboltba, mert csak ott van cserepatron. Nyugdíjas vagyok, bérletem és időm van, hát elmentem. Ott kicserélték, de legnagyobb meglepetésemre nem olcsóbban, hanem drágábban. A hagyományos patronból 15 db 9,90-be kerül, a nagypatron cseréje pedig 10,90 Ft. Tehát a nagypatron felhasználásával a 15 liter szódát egy forinttal drágábban kapom. Más országokban jól bevált üzleti fogás: ha valaki nagyobb tételben vásárol, olcsóbban kapja az árut. Nálunk ez, úgy látszik, még elképzelhetetlen.

Miklós Jenő
Budapest

HIDEG

című rejtvényünk megfejtése:

— És azt gondolja, ha becsukom, mindjárt melegebb lesz odakint?

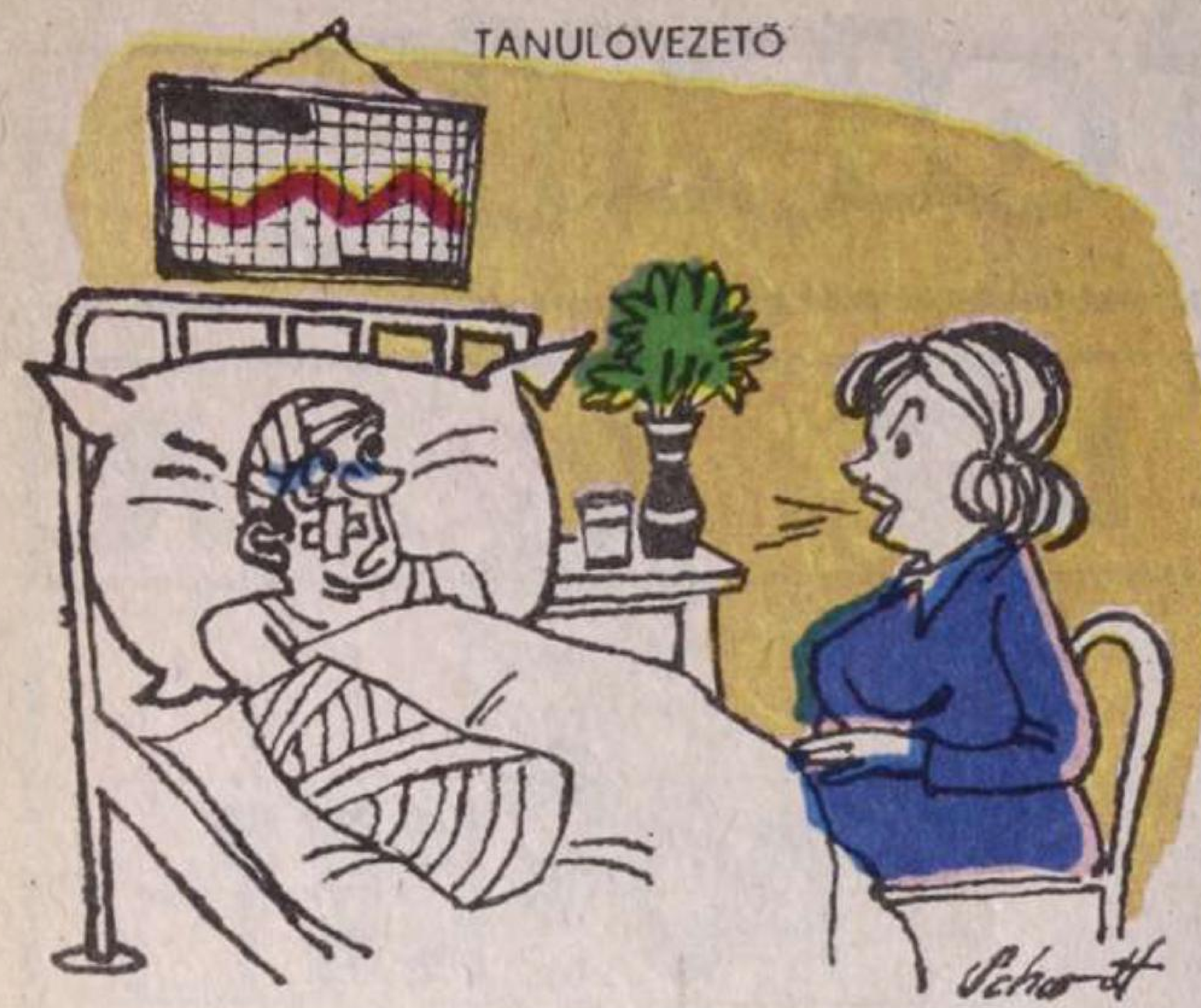
200—200 forintot nyert:

Kinczel Géza, Salgótarján, Pécskő út 6. 3100

Zérczi Menyhért, Dunapataj, Virág u. 2. 6328

Kenyeres Ferencné, Bp. XXI., Daru u. 33. 1213

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

– Remélem, a kocsinak nem történt nagyobb baja?!

TRIBÜN

Like Pollio a Virginia Egyetem kosárlabdaedzője már nem ordítozik a kispadról. Taktikai utasításait nagyméretű kartonokra írva mutatja csapata felé. Miért?

— Hogy senki se mondhassa: a mi főiskolásaink még olvasni sem tudnak.

* * *

A Hillborough — Manatee baseballmérkőzés sorozatos döntetlenek és hosszabbítások után kereken hét óra hosszat tartott.

— Iszonyatos volt — mesélte másnap a győztes csapat mestere. — Mást ne mondjak: az első félidőben csúnyán felszakadt az egyik játékosom fejbőre. A mérkőzés végén már nyoma sem volt a sebnek. Annyi idő alatt tökéletesen begyógyult.

* * *

Boris Becker, Wimbledon kétszeres bajnoka az idén nagyon hamar kiesett. A sajtó, amely eddig istenítette, most csúnyán ráhúzta a vizes lepedőt. Viszont az ifjú teniszező gazdagabb lett egy felismeréssel.

— Huszonnégy óra alatt bálványt tudnak csinálni az emberből — mondta. — És két óra alatt tönkre tudják tenni.

Billy Hahn, az Ohio Egyetem edzője a masszív hisztéria állapotában szokta végigszenvedni csapata mérkőzéseit. Valaki megkérdezte Hahn feleségét, mire gondol, amikor Billy hófehér ruhájában a földön vonszolja magát. Válasz:

— A mosodaszámlára.

* * *

Matt Stark, a torontói rögbicsapat 130 kilós csillaga katonai kiképzésre vonult be. A szolgálat végeztével elégedetten tért vissza csapatához.

— Felért egy kiadós edzőtáborral — mondta. — Volt például egy kézitusa-gyakorlatunk. A címe: semmisítsd meg ellenfeledet!

(p. p.)

A lóversenypályán Péter szemrehányást tesz a barátjának, aki a futam előtt rossz tippet adott.

— Hiszen azt mondtad, hogy Orkán remek ló . . .

— Hát nem az? Tíz másik ló kellett ahhoz, hogy legyőzze!

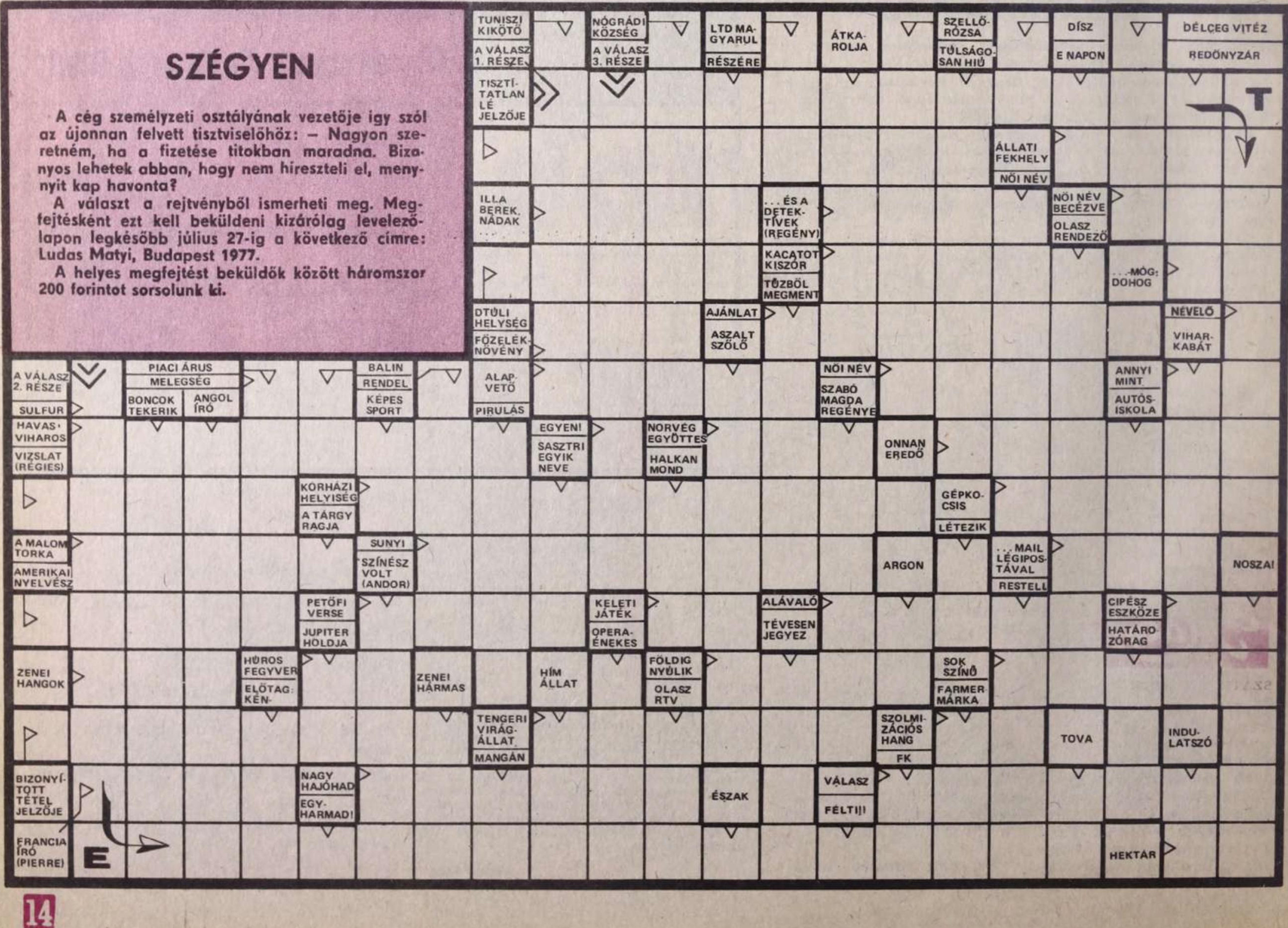

SZÉGYEN

A cég személyzeti osztályának vezetője így szól az újonnan felvett tisztviselőhöz: – Nagyon szeretném, ha a fizetése titokban maradna. Bizonyos lehetek abban, hogy nem hireszteli el, menynyit kap havonta?

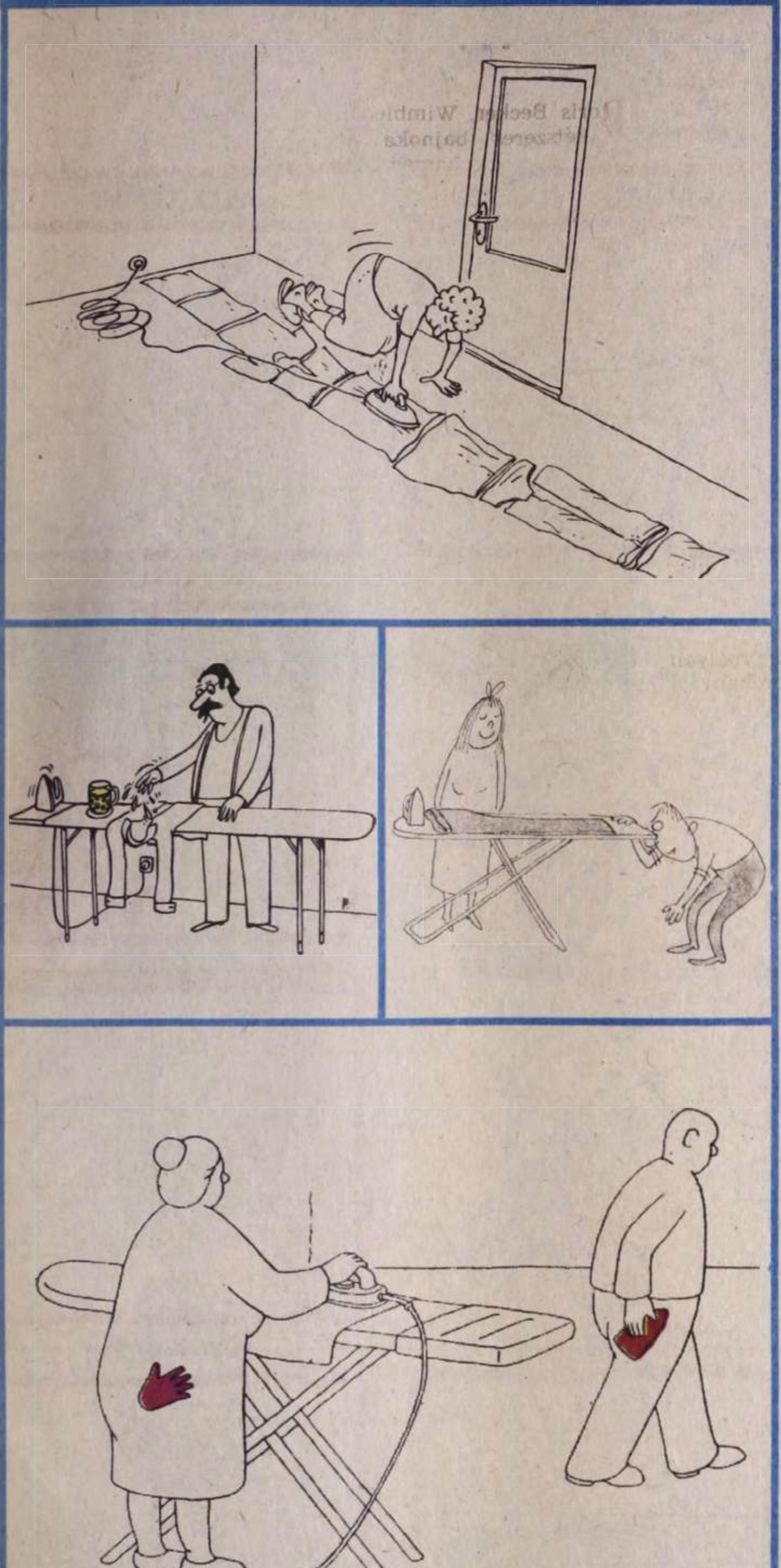
A választ a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 27-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR

VASALÓ

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta Előfizethető: bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással.
87.2308/20-29.
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

KRENNER ISTVÁN:
NYÁRI PIKTOGRAMOK
BELÉPŐ 100 Ft
STRAND
SZABAD STRAND
NATURISTA STRAND
FELUL SEMMI
KÖJÁL
FAGYLALTOZÓ
HORGÁSZTANYA
BILAGIT
HURKASUTŐ
SÖRÖZŐ
BORPINCE
NIGHT CLUB
DRINK BÁR
KULFÖLDI NYARALÁS
BELFÖLDI NYARALÁS
VÍZIMENTÉS 8–16 h-ig
GONDNOK
HÁZIREND
SZOT UDULŐ
100
DM
ZIMMER FREI
NŐI NAPOZÓ
VÁMVIZSGÁLAT
METEOROLÓGIAI INTÉZET . . .